

JOSHUA DALZELLE

NOVÉ HRANICE

EXPANZE I.

FANTOM
2020 PRINT

Copyright © 2016 Joshua Dalzelle
Translation © Jakub Mařík
Cover © Christian Kallias

ISBN 978-80-7594-075-9

www.fantomprint.cz
www.facebook.com/fantomprint
www.instagram.com/fantom.print
#fantomprint
@fantom.print

PROLOG

Euforie následující po zprávě, že terranská flotila zlikvidovala fágskou hrozbu a vyhrála tak válku, netrvala dlouho. Oslavy ustoupily kocovině, kdy se podráždění vůdci jednotlivých enkláv Terranské konfederace dožadovali odpovědi. Tedy lépe řečeno chtěli obětního beránka. Někoho, na koho by mohli ukázat a sborově před svými voliči křičet: „To *oni* to způsobili! Viňte je, ne nás!“

Vše ještě zhoršovala ztráta vůdčích představitelů Konfederace. Centrální planeta Haven byla ve válce zničena, spolu s většinou vládních úřadů, značné části Senátu a stanice Jericho, orbitální pevnosti CENTCOMu. Zda byl na Havenu během útoku přítomný i zvolený vůdce Konfederace prezident Caleb McKellar, se potvrdit nepodařilo. Civilní vláda byla jako paralyzovaná, nikdo si nebyl jistý, jaký má být další krok, a většina zvolených zástupců se v nepřátelském politickém prostředí bála cokoliv navrhnout.

A jako by to nestačilo, CENTCOM na všechny dotazy reagoval mlčením. Flotilní admirál Marcum, náčelník štábu CENTCOMu a zástupce prezidenta, odmítl zveřejnit kompletní detaily, dokud nebude vyřešena otázka civilního vedení Konfederace. Díky tomu mohl tisk a méně zásadoví politici přijít s vlastním výkladem událostí. Mezi nejoblíbenější rané teorie pat-

řila ta, že zbrklý kapitán hvězdné lodě Jackson Wolfe zpanikařil a zahájil v Pohraničí palbu na mimozemskou loď, což vyústilo ve válku.

Wolfovo údajné pochybení se málem uchytilo a stalo by se v kolektivním vědomí lidstva „pravdou“, kdyby nedošlo k masivnímu úniku informací z CENTCOMu. Protože dočasné velitelství stále zůstávalo v loděnicích na New Sieře, zařízení muselo být urychleně rozšířeno, aby se tam mohli usadit noví nájemníci, takže určení osoby zodpovědné za únik tak citlivých informací se ukázalo být téměř nemožné. Technici nedokázali ani zjistit, jak někdo dokázal nabourat zabezpečené servery a získat z nich tolik utajovaných dat, natož jak je odeslal z orbitální stanice.

Nakonec na tom však nezáleželo. Škoda byla napáchána a lidé měli konečně na koho soustředit svůj strach a vztek – na Asijskou unii, jednu z pěti hlavních enkláv, které tvořily Terranskou konfederaci. AU svou moc postavila na početné populaci a zjevně nebyla spokojená s devíti planetami, které ovládala. Jeden z uniklých dokumentů byl detailní zprávou od nejmenovaného zdroje uvnitř rozvědky, který AU obvinil z neautorizované kolonizace v Pohraničí, díky které nás Fágové našli. Vláda AU se zprávu pokusila zamést pod koberec, bylo však příliš pozdě. Netrvalo dlouho a Severní Amerika, Britannia a Nové evropské společenství, nejbližší hvězdný soused AU, začaly požadovat potrestání Asijské Unie. Ke sborovému obviňování se nepřipojil jen její dlouholetý spojenec Varšavská aliance. Prořídlý konfедераční Senát by si nic nepřál víc, než vydat ostře formulovanou rezoluci odsuzující ilegální kolonizaci, ale bez Havenu a sta-

nice Jericho měl jen málo možností, jak uplatnit svou autoritu.

Lidé se nejprve obrátili k Zemi, měli pocit, že roditě lidstva, které zůstalo války ušetřeno a mělo kompletní vládu, je logickou volbou pro nový centrální svět. Země však nezapomněla na staletí přehlížení a ústrků ze strany ostatních konfедераčních světů a rychle vydala edikt, podle kterého plavidla a uprchlíci z konfедераčních světů nejsou ve Sluneční soustavě vítáni.

To byla poslední rána, která nenapravitelně potrhala tkaninu Konfederace. Asijská unie kvůli narůstajícímu nepřátelství vyhlásila samostatnost a odvolala své zbývající lodě. Varšavská aliance ji brzy následovala a spolu s ní přibližně šedesát procent Nového evropského společenství. Odštěpené frakce nemarnily čas, vytvořily blok a uzavřely svůj prostor všem konfедераčním lodím, zašly dokonce tak daleko, že odmítly zajištění bezpečného průletu komunikačních dronů.

Stačily dva krátké roky a světy nové Východní hvězdné aliance zavedly přísné informační embargo. Oficiální diplomatické kanály byly stále otevřené, ale veřejná komunikace byla pečlivě monitorována a kontrolována. Mnoha zbývajícím konfедераčním planetám to vyhovovalo, stále v nich doutnal hněv kvůli jednání AU, které podle nich vedlo k děsivému střetu s Fágy. Ostatní však byli pragmatičtější, protože si uvědomovali, že Fágové s velkou pravděpodobností nebudou našimi jedinými hvězdnými sousedy, a byli by raději, kdy při setkání s nimi lidstvo vystupovalo jednotně

Jejich podezření se potvrdilo dřív, než by se jim to líbilo.

KAPITOLA 1

Danilovi se na Hrobce, jak dlouhodobý skladovací prostor barvitě pokřtili údržbáři, nejvíc líbilo tamní ticho. Někomu by mohlo připadat znepokojivé, možná až tísnivé, ale jemu se tam vždy skvěle přemýšlelo. Ve slabě osvětleném podzemním prostoru dohlížel na přístroje, které svědomitě a bez odmlouvání vysávaly prach, aby se neusazoval na místních artefaktech.

V Hrobce, třicátém osmém podzemním patře nového konfедераčního archivu, CENTCOM ukládal vybavení, které považoval za příliš citlivé nebo nebezpečné, aby se ho zbavil nebo nechal sešrotovat. Danilo nemohl z lékařských důvodů vstoupit do hvězdné flotily a mariňáci ho okamžitě odmítli, ale zápal pro vše vojenské v něm nikdy nevyhasl. Patro o rozloze tří akrů pro něj bylo obzvláště zajímavé, protože tu byly uloženy relikvie z nedávné Fágské války. Protože válka byla pro nezúčastněné opředená mnoha mýty, Danilo dychtivě vstřebával každou informaci, kterou našel. Když mu potvrdili bezpečnostní prověření a pověřili ho dohledem nad každotýdenním úklidem Hrobky, bylo to pro něj jako dar z nebes.

Zastavil se a položil dlaň na kus pokrouceného ocazeného kovu, který byl ledabyly položený u jednoho podpůrného sloupu archivu. Byl to obřad, který prováděl pokaždé, když vystoupil z výtahu, přestože neměl

ani tušení, čím kus rozervané slitiny býval. Věděl však, odkud pocházel.

„TCS Modrý kabát,“ přečetl zbožně přinýtovanou a stále čitelnou cedulku. „Velící důstojník kapitán Jackson Wolfe.“

„Pomozte... pomozte mi.“ Byl to jen šepot tak tichý, že si Danilo nebyl jistý, zda vůbec něco slyšel.

„Haló?“ zavolal hlasitě. „Tady dole nikdo být nesmí!“

„Pomozte...“ Hlas tentokrát zněl jasněji a dostatečně hlasitě, aby ho Danilo nemohl zavrhnout jako výplod své fantazie.

„Kdo je tam?“ zeptal se. „Ihned se identifikujte! Tohle je zabezpečené zařízení úrovně pět!“

„Pomozte!“

„Já nežertuji!“ Danilovi se do hlasu vplížil náznak strachu. „Simmonsí? Jestli jsi to ty, tak to je pěkně blběj vtíp!“ Pomalu zamířil ke slabému světlu, které v dále vycházelo z jedné skladovací police.

Šel ke světlu, zrychloval krok a opakoval si, že tady dole nemůže být nikdo, kdo by sem nepatřil. Musel si z něj utahovat jiný údržbář. Ta naděje se však vypařila hned, jak zahrnul za roh.

U vnější stěny tam stála černá krychle, kterou minul snad stokrát, nikdy mu nestála za víc než zvědavý pohled. Teď byl na povrchu aktivovaný nějaký monitor, po kterém přebíhaly nerozluštitelné znaky.

„To ty jsi volala o pomoc?“ zeptal se Danilo a připadal si při tom jako pitomec.

„Kdo jsi?“ zeptal se hlas, který nepochybně vycházel z krychle.

„Jmenuji se Danilo Jovanovič,“ představil se Danilo, zatímco ke krychli opatrně přistupoval blíž. Než mohl

ke svému jménu dodat něco dalšího, krychle promluvila znovu.

„Kde to jsem?“

„Obávám se, že to je tajné,“ odpověděl automaticky Danilo. „Co jsi zač? Nějaký druh počítače?“

„Já... nejsem si jistá,“ odpověděla Krychle. „Něco se pokazilo. Potřebuji –“ Hlas umlkl a displej zčernal.

„Co potřebuješ?“ zeptal se Danilo. Bez odpovědi. Několikrát Krychli obešel a strčil do ní rukou v rukavici, aby nakonec pokrčil rameny a otočil se k odchodu. Nahlásí incident nadřízenému. Spousta věcí dole byla navržena a postavena narychlo. Při zácviku ho dokonce upozorňovali, že i když tam podle nich není nic nebezpečného, mohlo by tu docházet k divným věcem.

„Asi nějaký starý porouchaný –“

„Potřebuji Wolfa.“ Hlas se vrátil a obrazovka se znovu rozsvítila. Danilo se zastavil uprostřed kroku. „Myslím... myslím, že Wolfe ví, co jsem.“ Displej opět zhasl a další reakci nevyvolalo ani několik šťouchnutí.

„Že by tím myslela kapitána Jacksona Wolfa?“ zamyslel se nahlas Danilo. „Myslím, že ten už je asi po smrti.“

„Starší kapitáne, je mi ctí –“

„Teď už jsem jen pan Wolfe,“ opravil Jackson muže, který ho měl provázet archivem. Bývalý kapitán byl hubený, možná až trochu příliš, a průměrně vysoký. „Prostě mi říkejte Jacksone.“

„Jistě, kap... pane Wolfe,“ zamumlal civilní administrátor. „Přál byste si prohlédnout horní patra archivu, pane? Máme tu rozsáhlou sbírku záběrů z Bitvy o Nuovo Patriu.“

„Ne... děkuji.“ Jackson se při vzpomínce na krvavou bitvu viditelně zachvěl. „Pokud vám to vyhovuje, jen bych chtěl vědět, co bylo tak důležité, že jsem kvůli tomu musel letět ze Země na New Sierru. To povolání bylo naprosto vágní.“

„Však víte, jaká flotilní rozvědka je, kapitáne,“ ozval se od schodů za Jacksonovými zády nový hlas. „Tajnosti kvůli tajnostem.“

„Admirál Pitt?!“ zeptal se překvapeně, ale s upřímnou radostí Jackson. Když se rychle otočil, bylo slyšet tiché zaskřípání jeho protetické nohy. „Myslel jsem, že vás dostali na Havenu.“

„Bylo to těsné,“ řekl Pitt. Admirál byl přesně takový, jak ho ukazovaly náborářské filmy CENTCOMu. Štíhlý, pečlivě upravený a šedin měl jen tolik, aby působil zkušeněji. Měl chraplavý hlas a neustále se mračil, Jackson si byl jistý, že se jeho výraz nemění ani při spaní. Admirál Pitt velel operacím flotily v době, kdy eskalovala Fágská válka, ale z Havenu daleko od bojů v Pohraničí.

„Byl jsem nad Havenem v kurýrní lodi, když se objevili Charlieové a začali bombardovat povrch,“ pokračoval. „Přišli jsme o hlavní energii, ale měli jsme dostatečné zrychlení, aby nás to odneslo daleko od toho chaosu. Fágové se s prověřením nebo pronásledováním neobtěžovali. Pár týdnů jsme pluli v lodi páchnoucí nemytými námořníky a odpadem, než o nás konečně zakopla hlídková loď. Zrovna jsme doráželi předposlední filtr CO₂, záložní reaktor selhával a dávky došly už před pár dny.“

„To je... neuvěřitelné.“ Jackson netušil, co jiného by na to mohl říct. Jedna z nejhorších nočních můr, která

byla vlastní téměř všem lodníkům, bylo uvíznutí na lodi bez energie. Pomalé umírání na bezcílně plovoucí plechovce se považovalo za jeden z nejhorších způsobů, jak se dalo ve vesmíru zemřít. „A teď pracujete tady v archivu?“

„Ne všichni se k flotile obrátili zády, protože během války zažili pár drsnějších chvil, kapitáne,“ odsekl ostře Pitt. „Dohlížím na úpravy nového pohonného systému pro novější lodě. Když jsem slyšel, že vaše loď dorazila na orbitu, přiletěl jsem z loděnice raketoplánem.“ Po admirálově odpovědi se rozhostilo dlouhé nepříjemné ticho.

„Nuže!“ řekl administrátor a spráskl ruce. „Měl bych vás odvést dolů do Hrobky. Konec konců, kvůli tomu jste přišli.“

„Nový pohonný systém?“ zeptal se tiše Jackson, když prošli bezpečnostním stanovištěm do hlavní haly.

„Pochybují, že by se vás podobné záležitosti nějak týkaly, kapitáne,“ odušil klidně Pitt, ale skrytou zášť nešlo přeslechnout. Jackson se na něj podíval, ale jinak to nekomentoval. Bylo přirozené, že se jeho rozhodnutí odejít po válce z Hvězdné fotily setkal s kritikou a neskrývanou nevraživostí. Vrátily se staré dobré narážky na Zemšťáka, v nejhorších případech doplněné o zrádce. Ale jemu na tom už nezáleželo a cestu starou pomalou kurýrní lodí ze Severní Ameriky na New Sierru podnikl jen kvůli neodbytné vědecké zvědavosti.

„Kdo byl první, s kým to promluvilo?“ zeptal se nakonec, když se zavřely dveře a kabina výtahu začala klesat.

„Hlavní technik Danilo Jovanovič,“ odpověděl administrátor svým nepříjemným, falešně nadšeným

hlasem, který ladil s jeho stejně falešným úsměvem. „Mohu ho zavolat, pokud si to budete přát.“

„Nebyl by špatný nápad ho tu mít, abych si s ním mohl promluvit osobně,“ řekl Jackson. „Mám však jisté tušení, kdo si tam dole se mnou chce promluvit. Pokud se nepletu, asi ji budete chtít co nejrychleji zničit.“

„Mohl byste to trochu rozvinout, kapitáne?“ požádal ho Pitt.

„Pochybuji, že by se vás podobné záležitosti nějak týkaly, admirále,“ odvětil s kamennou tváří Jackson. Kýženého výsledku dosáhl, protože Pitt zařal zuby a přimhouřil oči. „Nemělo by trvat dlouho, než rozhodnu, jak nebezpečnou se ta věc stala.“

„Stala?“ zeptal se administrátor, tentokrát s upřímnými obavami. Jackson i admirál ho ignorovali.

„Představuji vám Danila Jovanoviče,“ řekl administrátor a ukázal na muže stojícího vedle pokrouceného kusu kovu. „Danilo, toto je pan Jackson Wolfe, bývalý starší kapitán ze Sedmé flotily.“

„Zdravím, pane.“ Danilo uctivě kývl hlavou, ale nepřišel blíž a nenabídl ruku k potřesení.

„S vámi mluvila jako s prvním?“ zeptal se Jackson.

„Pokud vím, tak ano, pane,“ potvrdil Danilo.

„A vše, co řekla, bylo přesně zapsáno ve vaší zprávě?“ Jackson ukázal na výtisk oficiální zprávy o incidentu, kterou dostal.

„Ano, pane.“

„Dobře. Děkuji, pane Jovanoviči,“ řekl Jackson. „Už vás nebudu déle zdržovat.“

„Pane, mohl byste mi prosím povědět, co je tohle?“ zeptal se Danilo. Jackson, který se chystal vydat hlou-

běji do Hrobky, se podíval na očázený pokroucený kus kovu za technikem. Ve tváři měl nechápavý výraz, dokud si nevšiml plakety, na kterou technik ukazoval. Přišel blíž, aby si trosku lépe prohlédl.

„To je, pane Jovanoviči, zbytek hlavního nalodovacího poklopu z levoboku *TCS Modrý kabát*,“ pověděl mu Jackson. „Vím, že je z levoboku, protože i když jsem té lodi velel osm let, vstup na pravoboku jsem nikdy nenechal opatřit plaketou. Je nějaký důvod, proč vás zrovna tenhle artefakt tak zajímá?“

„Já jen... spousta lidí si myslí, že příběhy o vás, *Modrém kabátu* a *Áreovi* jsou jen legendy,“ vysvětloval Danilo. „Většina lidí, se kterými jsem se setkal, nevěří, že jste stále naživu, a někteří si myslí, že jste nikdy neexistoval.“

„Kdo ví, pane Jovanoviči,“ uchechtl se Jackson. „Možná mají pravdu víc, než by se vám zdálo. A pokud mě teď, pánové, omluvíte.“ Otočil se a rychlým krokem se vzdálil od Jovanoviče, Pitta a administrátora, na jehož jméno se záměrně nezeptal. Netrvalo dlouho, než mezi poškozenými a zapomenutými relikty Fágské války našel to, co hledal. Byla to jediná věc, která vypadala stejně nově jako v den, kdy ji vzal na palubu *Área*, poslední hvězdné lodě, které před odchodem z Hvězdné flotily velel. Při vzpomínce na loď, kterou musel opustit a nechat ji zmrzačenou plout nezmapovanou oblastí vesmíru, ho bodlo u srdce. *Áres* byl příliš poškozený, aby zvládl warpový skok, a Jackson měl jen omezený čas na evakuaci posádky na plavidlo, které je odvezlo domů. Dodnes ho trápilo, že ochromená loď jen bezcílně pluje prázdnotou. Na zničení však nezbyl čas a záchranná operace nepřipadala v úvahu.

„Tak kdo z tebe mluví tentokrát?“ zeptal se Jackson, když přišel ke Krychli. „Setsi?“

„Nevím, kdo by to měl být,“ odpověděla okamžitě Krychle.

„Během Fágské války to byl prostředník mezi námi a Vruahny.“ Jacksona okamžitá odpověď překvapila. Přišel blíž a prohlížel si displej, hledal něco, co by dokázal rozluštit. „Pokud nejsi Setsi, tak kdo jsi? Předpokládám, že zase používáš Krychli jako komunikační vysílač, ale proč se s lidstvem nespojíš přímo? Proč to zbytečně komplikuješ?“

Vruahnové byla prastará a technologicky velmi vyspělá rasa, která se během války neochotně stala spojencem lidí. S lidmi i Fágy se zapletli dřív, než se situace vymkla kontrole, a Konfederaci kontaktovali až pod tlakem okolností. Poskytli lidstvu technologickou podporu a letku lehkých útočných lodí, aby ukončili hrozbu Fágů, ale po válce dali jasně najevo, že o další kontakty s lidstvem nemají zájem.

„Kapitán Jackson Wolfe,“ řekla Krychle a slova doprovázel zvuk, který zněl jako úlevné oddechnutí. Jacksona to silně znepokojilo. „Přišel jste, jak jsem žádala.“

„Kdo jsi?“ zeptal se Jackson, tentokrát mnohem rázněji.

„Já... nevím,“ odpověděla Krychle. „Mé myšlenky jsou nesoustředěné... mé vzpomínky nejsou mé.“

„Vezměme to postupně, protože když dojde na vztahy našich ras, nedorozumění si nemůžeme dovolit,“ řekl Jackson. „Jsi vruahnský operátor, který používá tenhle přístroj jako komunikační kanál, přes který se snaží se mnou spojit?“

„Ne,“ zamítla to Krychle. „Já jsem... já. Plně nechápu, na co se mě ptáte, ale váš předpoklad, že sloužím jako komunikační relé, je nesprávný. Mé myšlenky jsou mé vlastní a vyjadřuji je tak, jak považuji za nutné.“

Jackson chvíli jen stál a zpracovával různé scénáře, které tajemná odpověď naznačovala. Když je postupně vyřadil a došlo mu, s čím má tu čest, zamrazilo ho v zádech.

„A do prdele,“ zašeptal, než ustoupil o pár kroků, aby si srovnal myšlenky. Věděl, že nejchytřejší by bylo vrátit se k výtahu, informovat o svém podezření admirála Pitta a vrátit se na Zemi dřív, než se do toho namočí ještě víc. Vždyť od všeho odešel, sakra! Svoje si odsloužil. Už to nebyla jeho zodpovědnost, museli tu být lepší a chytřejší lidé, kteří se o to postarají.

Přesně to by měl udělat. Vrátit se stejnou cestou, kterou přišel, podal stručné věcné hlášení a neústupně požadovat odvoz domů. Snadné.

Jackson se přesto rezignovaně vrátil ke Krychli a zeptal se: „Tak jak ti mám říkat?“

KAPITOLA 2

O ČTYŘI ROKY POZDĚJI...

„Udržujte kurz,“ řekla klidným hlasem starší kapitán Celesta Wrightová. „Připravte se vstoupit na orbitu. Na zbytek formace počkáme tam.“

„Připravuji vstup na orbitu, rozkaz,“ potvrdil kormidelník. „Motory přechází na nulový tah.“

Celesta se u slova „tah“ usmála, protože když došlo na popis pohonů hvězdných lodí, ten termín už nebyl nejpřesnější. Fágská válka si na lidstvu vybrala krutou daň, ale měla i pozitivní následek, protože lidstvo vytrhla z dvě stě let trvající stagnace. Inovace přicházely rychle a její loď *Ikarus*, torpédoborec třídy *Starwolf*, patřila mezi první, které vybavili novou generací mezi-hvězdného pohonu – prostor ohýbajícím nereaktivním pohonným systémem (NPS) podobným tomu, který proti nim používali Fágové.

Nové systémy byly stále v plenkách, ale *Ikarus* již prokázal, že poskytují značnou výhodu, když se během cvičení dokázal postavit i třem lodím. Vědci uměli modifikovat gravitaci celá staletí, byl to jeden ze základních principů, na kterých pracovaly warpové motory, a na každé lodi kvůli posádce vládla umělá gravitace. Před válkou jen chyběla motivace posunout se od osvědčených a spolehlivých reaktivních pohonů.

Novým pohonem zatím byly vybaveny jen čtyři lodě, protože jen nejnovější třídy válečných lodí měly fúzní elektrárny nové generace, které dokázaly energeticky náročný pohon podporovat. Protože systémy byly stále nové a řádně nevyzkoušené, *Ikarus* si v pylonech ponechal dva původní MPM – magnetoplazmové motory. Což bylo jen dobře, protože nový pohon, přestože šlo o technologický zázrak, se ukázal být příšerně nespolehlivým. Nové motory neustále přetěžovaly multiplexní energetický rozvod (MUX), spalovaly energetické uzly nebo bez varování nevysvětlitelně selhávaly. Někdy naskočily hned po zresetování, ale častěji opravářským týmům trvalo celé hodiny, než je znovu zprovoznily.

Bylo to tak zlé, že *Celesta* nařídila, aby pohon zůstal během letu vypnutý, a CENTCOMu vzkázala, že ho zapne jen tehdy, když dostane rozkaz. Doufala, že její status válečné hrdinky velení flotily přesvědčí, že pohon stále není připravený k instalaci na aktivní hvězdnou loď.

Mýlila se. V neurčitých termínech jí nejenže bylo nařízeno, aby se *Ikarus* vrátil do aktivní služby, ale aby kvůli sběru dat používala NPS co nejčastěji. A jako by to nestačilo, byla pověřena doprovodem diplomatického konvoje, čímž přišla o technickou a logistickou podporu v případě, že se něco pokazí pořádně.

„Čas na orbitu?“ zeptala se *Celesta*, když elegantně vstala ze svého sedadla uprostřed můstku, aby si protáhla nohy a zkontrolovala své podřízené.

„Dvě hodiny a šestnáct minut, madam,“ odpověděl kormidelník. „Mohli bychom ji dosáhnout za hodinu, ale zdržují nás zpětné zážehy pomalejších lodí.“

„Nikam nespěcháme, pane Ellsworthe,“ usmála se znovu Celesta. „Klidné přiblížení se k naší misi hodí víc, nemyslíte?“

„Ano, madam,“ odpověděl specialista první třídy Richard Ellsworth. Kormidelník moc přesvědčivě nezněl. Celesta si podobného přístupu všimla už u několika členů posádky, kteří se vítězně vrátili z bitvy, kde čelili doslova tisícům nepřátel, jen aby teď prováděli zkušební lety s novým nereaktivním pohonem. Byla to přehnaná hrdost, která hraničila s arogancí. Bude si muset promluvit s výkonným důstojníkem, aby se postaral, že se to nevymkne z rukou, ale trocha zdravé pýchy a soutěživosti nebyla nutně na škodu.

„Vlajková loď žádá, abychom zpomalili, kapitáne,“ informoval ji komunikační důstojník. „Velvyslancova loď začala zpomalovací manévr předčasně.“

„No dobře,“ řekla Celesta. „Operační! Vypočítejte optimální míru zpomalení s ohledem na pozici *Amsterdamu* a *Johna Ardena*. Pošlete ho kormidelníkovi, ať tenhle zmatek alespoň připomíná vojenskou formaci. Tímhle na naše nové přátele dobrý první dojem neuděláme.“

„Rozkaz, madam.“

Velvyslanec zastupující Terranskou konfederaci, nebo co z ní zbylo, trval na tom, že poletí na palubě vlastní lodě *John Arden*. Stárnoucí křižník byl pojmenovaný po proslulém, nebo nechvalně proslulém, pokud jste se zeptali druhé strany, novoamerickém diplomatovi, který sám vyjednal dohodu mezi Novou Amerikou a Británií ohledně sporné planety, o kterou enklávy vedly spor nějakých sto padesát let. Novoameričané ho velebili jako hrdinu, zatímco v Británii se tradovalo,

že jejich zástupce nadrogoval, aby jim snáz vnutil nevýhodnou dohodu. Obě mocné enklávy o vliv na planetě, po Ardenově dceři pojmenovaná Aleeciana, soupeřily dodnes.

Jmenovec Johna Ardena měl nejlepší léta dávno za sebou a dělal problémy celé flotile. Admirál Marcum dal jasně najevo, že tenhle vrak pod jeho vlajkou nepoletí, a rozhodl se cestovat na palubě *Amsterdamu*, bitevní lodě třídy *Dreadnought*. Následně pak informoval Devátou eskadru Sedmé flotily, že by si přál, aby se k doprovodu připojil i jeden z jejich torpédoorců třídy *Starwolf*, jmenovitě *Ikarus*.

Celesta se ošálit nenechala. Náčelník štábu nechal starou diplomatickou loď doprovázet třemi nejsilnějšími loděmi flotily a Celesta předpokládala, že moc dobře chápe, jaký dojem to budí. Jako by na oběd k sousedům zašel po zuby vyzbrojený. Bud' mu na tom nezáleželo, nebo chtěl na schůzce záměrně demonstrovat sílu flotily.

„Jak podle vás ti noví mimozemšťané vypadají, kapitáne?“ zeptal se tiše její výkonný důstojník komandér Barrett. Od odletu z loděnic New Sierra se jí ptal už počtvrté.

„Jak jsem již řekla, komandére, nemám dostatečně vysoké oprávnění, aby mi to řekli,“ odtušila.

„Jistě, madam. Ale na základě informací, co vám dali, jste si nějakou představu udělat musela.“

„Komandére, už brzy se to dozvíme všichni,“ ukončila hovor Celesta. „A pokud by vám to nevadilo, připravte *Ikarus* na vstup na orbitu a pokuste se svou zvědavost ovládnout, dokud náš konvoj nezaparkuje nad planetou.“

„Ano, madam,“ řekl Barrett a odešel k operační stanici. Celesta potlačila úsměv nad tím, jak moc se její výkonný důstojník na blížící se setkání těší.

Planeta, ke které přiletěli, zatím neměla žádné oficiální jméno nebo označení. Politické spory roztrhly Konfederaci vedví a většina vládních úřadů byla ochromená, ale Úřad planetárního výzkumu, který spadal pod Výzkumné a inženýrské oddělení Hvězdné flotily, vesele dál pracoval svým obvyklým šnečím tempem.

Planeta, na jejíž orbitu *Ikarus* vstupoval, byla objevena automatickou průzkumnou sondou krátce před prvním střetem mezi fágskou Alfou a terranským torpédoborcem *TCS Modrý kabát*. Sonda zodpovědně plnila svou funkci a zkoumala planetu, většinu Fágské války strávila pozorováním počasí a vysíláním malých pozemních vozítek, která katalogizovala různou flóru a faunu. Když se válka chýlila ke konci, sonda konečně flotile poslala předběžnou zprávu, podle které byla planeta na dvaosmdesát procent připravená na osídlení lidmi.

Jakmile se flotila přestala soustředit pouze na válku, Výzkumné a inženýrské oddělení vyslalo k planetě křižník, který měl zprávu sondy potvrdit. Odhad sondy, že je planeta vhodná ke kolonizaci, se ukázal být správný. Na obloze nad planetou však křižník našel i něco dalšího, nebo spíš někoho, kdo na ně čekal od chvíle, kdy na vlastní průzkumné misi narazil na cizí sondu.

Objev další mimozemské rasy nebyl pro válkou vyčerpanou Hvězdnou flotilu, jejíž dosavadní zkušenosti s mimozemšťany se omezovaly na manipulaci a pokusy nás vyhledit, nijak vítanou zprávou. Po několika napjatých měsících na orbitě, kdy se průzkumníci a je-

jich mimozemské protějšky snažili vymyslet způsob, jak by spolu mohli navzájem komunikovat, se zdálo, že nově objevení cizinci jsou upřímně rádi, že se s námi setkali. Když se časem podařilo komunikační metody vylepšit, vědci obou druhů se stáhli do pozadí a uvolnili místo politikům a diplomatům.

Zdálo se, že s nimi noví „přátelé“ jednají narovinu, ale většina veteránů z Fágské války, Celestu Wrightovou nevyjímaje, zastávala názor, že po tom všem, čím si lidstvo nedávno prošlo, měla být posádka křižníku za svévolné navázání kontaktu s neznámými mimozemšťany postavena před vojenský soud. Ale džin už byl z láhve venku a nebylo cesty zpět.

Kapitán Wrightová, která převzala velení Deváté eskadry poté, co její mentor starší kapitán Jackson Wolfe odešel do penze a pak zmizel z radaru, byla pověřena doprovodem nejnovější diplomatické mise k planetě sloužící jako neutrální půda. Zkoušela se z toho vykroutit a znovu proklínala Wolfa, že odešel do předčasného důchodu a přehodil na ni povinnosti, které souvisely s velením eskadry tří válečných lodí. Mezi ty povinnosti patřilo i lobování u flotily, aby urychlila stavbu dvou náhradních lodí, což bylo prakticky nemožné, když trčela daleko od terranského prostoru.

„Nový kontakt, kapitáne,“ přerušil Celestiny myšlenky operační důstojník. „Objevil se velmi hluboko uvnitř systému a míří ke stejné planetě jako my.“

„To načasování je příliš dobré, aby šlo o náhodu,“ řekla Celesta. „Pokračujte v kompletním aktivním skenování a ujistěte se, že naše telemetrie odchází do Linky. Dejte mi vědět hned, jak budete mít pozitivní identifikaci.“

„Rozkaz, madam.“

„Myslíte, že na nás čekali, madam?“ zeptal se tiše komandér Barrett. „Pokud vyčkávali v temném vesmíru, aby si ověřili, kdo se objeví, nevrhá to moc dobré světlo na jejich důvěru v náš nový projekt.“

„Pravděpodobně jsou jen opatrní, komandére,“ odpověděla Celesta. „Nedělá mi starosti, že by jim vadil náš torpédoborec, který se stará o bezpečnou cestu velvyslancovy lodě, ale to, jakou zprávu jim může vysílat přítomnost *Amsterdamu*. Ten je na první pohled bitevní lodí.“

„Myslím, že všichni dostaneme pár odpovědí, až zjistíme, v čem se ukážou, kapitáne,“ řekl Barrett. „Nebo... co nám dovolí vidět. Vypadá to, že u technologií zase taháme za kratší konec provazu.“

Celesta neodpověděla, nechtěla se pouštět do hovoru, který by se pravděpodobně jen zvrhnul ve stěžování, když se blížila nejcitlivější část jejich mise. V terranském konvoji bylo celkem pět plavidel – dvě válečné lodě, velvyslancův vlajkový křižník a dvě zásobovací fregaty. Svě obavy ohledně zařazení *Amsterdamu*, bitevní lodě třídy *Dreadnought*, dala najevo, ale flotilní admirál Marcum byl v tomto bodu neoblomný a starší kapitán se o podobných věcech s náčelníkem štábu CENTCOMu hádat nemohl.

„Aktualizované informace o... cizí... formaci, madam,“ pověděl jí operační důstojník, který chtěl zjevně namísto *cizí* říct *nepřátelské*. Byla to pochopitelná chyba, ale také jí to připomnělo, že ne každý je nadšený ze setkání s dalšími mimozemšťany, když se ještě vzpamatovávali z krvavého střetu s těmi předchozími.

„Celkem sedm plavidel, dvě různé třídy,“ pokračoval

operační důstojník. „Dvě větší lodě letí v čele a z předových sekcí zachytávám slabé úniky radiace, což naznačuje přítomnost zbraní.“

„Dokážete z údajů odhadnout, jestli jsou nabitě?“ zeptala se znepokojeně Celesta. Na své obrazovce viděla, že vedoucí plavidla se svou velikostí vyrovnají *Ikarovi*, a znovu to v ní probudilo obavy, že obrovský *Amsterdam* bude působit mnohem provokativněji, než admirál Marcum původně zamýšlel.

„Na takový odhad nemám dost dat, madam,“ omluvil se operační důstojník.

„Vysílání z formace na domluvené frekvenci, madam,“ hlásil komunikační důstojník. „Vysílá na otevřeném kanále. Mám to pustit do reproduktorů, nebo na váš terminál?“

„Do reproduktorů, podporučíku,“ rozhodla po krátkém zamyšlení Celesta. Nebyl důvod mít před posádkou zbytečná tajemství. V komunikačním oddělení už zprávu slyšelo dost lidí, aby se nevyhnutelně rozšířila i bez jejího svolení.

„*Vítejte, naši nejmávanější hosté,*“ promluvil z reproduktorů klidný, zjevně umělý hlas. „*Jsmo potěšeni, že jsme se znovu setkali, abychom ku prospěchu nás všech mohli formalizovat vztahy mezi našimi velkými národy. Naše delegace nyní vyráží k domluvenému místu setkání na povrchu.*“

„Stručně a k věci,“ zhodnotila to Celesta, když bylo jasné, že další zpráva už nepřijde. „Komunikační! Pošlete instrukce zbytku flotily, že budeme pokračovat podle původního plánu výsadku. Navigátore, koordinujte akci s *Amsterdame* a ujistěte se, že jim nebudeme stát v cestě, až –“

„Nová zpráva od *Johna Ardena*,“ přerušil ji komunikační důstojník. „Je označena jako urgentní, madam. Chtějí, abychom jim uhnuli a umožnili jim vstoupit na orbitu jako první. Velvyslanec nechce, aby na ni *Ikarus* a *Amsterdam* vstoupili dřív, než bude k povrchu vyslán pozemní transportér.“

„Zajímavé,“ řekla s povytaženým obočím Celesta, mluvila klidně a odměřeně. „Udali i nějaký důvod, proč se chtějí odchýlit od zavedených protokolů, tedy kromě rozmaru jejich VIP?“

„Ne, madam.“

„No dobře. Navigátore! Okamžitě potřebuji úpravu letové trasy a brzdný manévr, který nás dostane z kurzu tak, aby měl *Amsterdam* dost místa ke zpomalení a *John Arden* mohl vstoupit na orbitu.“

„Rozkaz, madam,“ potvrdil navigátor. „Posílám nový kurz kormidelníkovi.“

„Tolik k plánu držet se plánu,“ zamumlal Barrett, když na své stanici provedl několik kontrol, aby se ujistil, že s novým kurzem nebudou problémy.

Následující dva týdny proběhly v poklidu. V otupujícím poklidu, musela si upřímně přiznat Celesta. Když konečně dorazili k planetě a zaujali pozici na orbitě ve výšce třicet sedm tisíc kilometrů, vysoko nad a lehce za ostatními plavidly terranského konvoje, bylo jim jasně řečeno, že setkání s mimozemšťany se zúčastní jen malá delegace z *Johna Ardena*. To pro mnoho důstojníků znamenalo hořké zklamání, protože se mylně domnívali, že se v rámci obměňování personálu budou moct rozhlédnout na povrchu a možná se stát i jedněmi z prvních lidí, kteří spatří novou mimozemskou rasu.

Místo toho posádka *Ikara* držela hlídku nad *Amsterdamem*, *Johnem Ardenem* a dvěma zásobovacími fregatami, zatímco mimozemské lodě zaujaly podobnou formaci na opačné straně planety. Celesta byla vděčná, že se NPS rozhodl spolupracovat a torpédoborec mohl díky nereaktivnímu pohonu snadno udržet tempo s ostatními loděmi, aniž by je v tak velké výšce přeletěl.

„Jak probíhá hlídka, podporučíku Accari?“ zeptala se Celesta, když třicet minut po začátku první hlídky vešla na můstek.

„V tichosti a poklidu, kapitáne,“ odpověděl Accari. „Několik standardních zpráv z *Amsterdamu*, které jsem přeměroval do vaší schránky, ale nic s prioritním označením. Slyšel jsem, že vás chtějí pozvat na oběd, protože admirála už obíhání planety unavuje.“

„Pane Accari,“ začala vážně Celesta. „Nyní jste důstojník a gentleman. Je pod vaši úroveň naznačovat cokoliv jiného, než že má admirál kompletní kontrolu nad situací. Mladý důstojník s vyhlídkou na zářnou kariéru by také měl být opatrnější a neprozrazovat, kolik zákulisních informací získal od poblázněné mladé ženy, která je náhodou admirálovou pobočnicí.“

„Ano, madam. Omlouvám se, madam.“ Accari už Celestin specifický smysl pro humor znal a nezněl ani trochu kajícně. Podporučík Idris Accari, dříve specialista druhé třídy Accari, na *Áreovi* sloužil jako navigátor první hlídky. Kapitán Wolfe brzy poznal, jak bystrý mladík je, a jednou z posledních věcí, kterou před oficiálním odchodem z flotily udělal, bylo loboování za Accariho povýšení, pokud úspěšně absolvuje Důstojnický kandidátský kurz a následně i důstojnic-

kou školu. Accari je absolvoval hladce a byl jedním z pár kandidátů ve své třídě, který se povýšení skutečně dočkal. Těm, kteří ho nedostali, nabídli návrat do flotily nebo absolvování Akademie. A protože na Akademii se obvykle muselo studovat pět let, většina se jich raději vrátila pod své původní velitele.

Celesta Wrightová byla na *Áreovi* Accariho nadřazená a postarala se, aby byla informována o jeho pokroku během výcviku. Administrátor jen stačil zanést změnu hodnosti do Accariho záznamů, než podala žádost, aby ho přiřadili na *Ikara*. Po výcviku pod ní sloužil jako operační důstojník první hlídky a ukázalo se, že je stejně nadaný operační jako navigátor, protože instinktivně věděl, jaké informace je třeba předat kapitánovi a co je třeba přesměrovat nebo odsunout stranou. Celesta si přála, aby měla nějaký kontakt na Jacksona Wolfa, i kdyby jen kvůli tomu, aby ho informovala o skvělých výkonech jeho chráněnce, ale Wolfe se úplně vypařil.

„Ale když už tu probíráme, co se k vám mohlo donést přes vaše zákulisní zdroje, podporučíku, neobjevilo se něco, co by mne mohlo zaujímat?“ zeptala se, když se posadila do kapitánského křesla.

„Výjednávání se nevyvíjí dobře,“ odpověděl vážně Accari. „Ta nová rasa, říkají si Ušinové, je buď mistrem klíčování a něco skrývá, nebo komunikační metoda není ani zdaleka tak bezchybná, jak lidi z V&I tvrdí. Je tu pár věcí, které by s vámi chtěl admirál probrat osobně.“

„Chápu,“ odvětila neutrálním tónem Celesta. „Děkuji vám za vaši důvěru, podporučíku, ale bylo by ode mne nedbalé, kdybych vám na oplátku nenabídla varování.“

„Madam?“

„Přestože jsme na můstku flotilního torpédoborce, informace, které jste mi právě sdělil, jsou dost citlivé,“ pokračovala Celesta. „Propříště má pracovna je vždy otevřená. Mějte na paměti, že všude kolem jsou zvědavé uši a ne vždy patří přátelům.“

„Ano, madam.“ Accari kritiku přijal jako profesionál, bez výmluv a omlouvání. Celesta to považovala za osvěžující přístup a doufala, že ho v roli mentora dokáže provést kolem pastí, do kterých mnoho důstojníků spadlo a zbrzdilo tak svou kariéru. Podporučík Accari víc a víc připomínal surový diamant, ze kterého možná jednoho dne vybrousí kapitána hvězdné lodě. Byla by škoda, kdyby takový potenciál přišel nazmar, protože svému kapitánovi předával neoficiální informace a slyšeli to špatní lidé.

Celesta se na můstku teprve zabydlovala, když se z komunikační stanice za ní ozvalo pronikavé varovné staccato. Tohle upozornění znamenalo, že se v blízkosti objevil komunikační dron a vysílá na otevřeném kanálu pro všechny terranské lodě v dosahu. Mohlo jít o cokoliv od varování před nepřítelem v oblasti po rozkaz ke stažení. Potlačila nutkání vstát a zkontrolovat zprávu osobně a nechala dešifrování dat z dronu na své komunikační důstojnici.

„Kapitáne, potvrzená pohotovostní zpráva z CENTCOMu,“ zavolala na ni komunikační důstojnice z první hlídky. „Jen pro vás, madam. Kam vám ji mám přeposlat?“

„Přijmu ji ve své pracovně, poručíku Mollová.“ Celesta navzdory narůstající nervozitě klidně vstala. „Pane Accari, než dorazí komandér Barrett, můstek je váš.“

„Přebírám můstek, rozkaz,“ potvrdil Accari.

Celestě trvalo necelou minutu, než z můstku přešla do své pracovny, zamknula dveře a zadala do počítače své údaje, aby jí zpřístupnil tajné servery. Když přečetla titulek nové zprávy, užasle zavrtěla hlavou, nejistá, co to bude znamenat pro její současnou misi a celou Hvězdnou flotilu. Po zhlédnutí přiloženého videa šokovaně vytřeštila oči.

„Ať se komandér Barrett hlásí v mé pracovně,“ řekla konverzačním tónem. Počítač dvakrát pípl na potvrzení, že slyší a rozumí. Barrett musel být poblíž, protože už o pár sekund později se ozvalo jediné rázné bouchnutí na dveře. Celesta vstala, odemkla a pustila výkonného důstojníka dovnitř, a než se znovu posadila, ukázala na sedadlo před stolem.

„O tomhle musíte vědět.“ Celesta otočila monitor a bez vysvětlování znovu přehrála video.

„Tady je flotilní admirál Pitt, mluvím jménem náčelníka štábu CENTCOMu Marcuma, který se momentálně účastní utajené operace.

Nejsem politik a nemohu tvrdit, že bych to uměl se slovy, a proto půjdu rovnou k věci a informuji vás o událostech na New Sieře. Terranská konfederace byla rozpuštěna a nemá již žádnou pravomoc nad světy mimo Východní hvězdnou alianci. Rozhodnutí o permanentním rozpuštění Konfederace bylo učiněno poté, co se ukázalo, že v nepřítomnosti zvoleného prezidenta Caleba McKellara nelze v okleštěném Senátu dosáhnout žádné dohody.

Nebudu vás unavovat detaily, protože upřímně řečeno žádné nejsou. V následujících měsících na New Sierru dorazí delegace z jednotlivých enkláv, aby se do-

hodly, co bude dál. Právě teď je za vládu nad svými světy zodpovědná příslušná enkláva, ale všechna flotilní plavidla nadále podléhají přímo CENTCOMu a budou ignorovat veškeré rozkazy místních úřadu, ať už budou jakékoliv. Očekávám, že se vše vyřeší rychle, a nebudu tolerovat žádné přestřelky mezi mými loděmi, až si budou chtít planetární úřady vyřizovat staré účty. Mám k dispozici nejmodernější válečné lodě a nebudu váhat je použít, pokud se doslechnu o neschválených aktivitách svých podřízených.

Prozatím se dál řiďte rozkazy svých nadřízených, pokračujte v operacích, a pokud jste nábožensky založení... modlete se, aby jednání delegací na New Sieře proběhlo rychle. Nemělo by být nutné to připomínat, ale raději to udělám – tato zpráva má nejvyšší úroveň utajení. Pitt konec.“

„Co se to do prdele děje?“ vyhrkl Barrett. „Věděl jsem, že tam po válce a ztrátě Havenu vládne menší chaos, ale rozpuštění Konfederace? To je šílenství!“

„Uklidněte se, komandére,“ řekla Celesta. „Musíte číst mezi řádky. K tomuhle se schylovalo od chvíle, co se odtrhly Asijská unie a Varšavská aliance a uzavřely své hranice, i když musím přiznat, že mě trochu překvapilo, jak brzy to oznámili. Prohlášení měla doprovázet dohoda enkláv o restrukturalizaci. Někdo v CENTCOMu musel narazit na něco, co neměl, a přinutil tím admirála Pitta vydat tenhle tajný rozkaz.“

„Jak to můžete vědět, madam?“ zeptal se Barrett, ale jeho oči se rychle rozšířily pochopením. „To je jedno... pověděl vám to agent Pike, že ano?“

„Agent Pike z Informační sekce CENTCOMu mi žádnou zprávu s utajenými interními informacemi z po-

litického zákulisí *neposlal*, komandére,“ popřela rázně Celesta. „Avšak pan Aston Lynch, starší poradce vážného Augusta Wellingtona, se mi o tom zmínil na recepci, než jsme odletěli sem.“

„Vždyť jsou jedna a ta samá osoba.“ Barrett obrátil oči v sloup.

Celesta pokrčila rameny. „On tvrdí něco jiného. Nepředstírám, že tomu rozumím, ale neoblomně trvá na tom, že není Aston Lynch, když je Pike.“

Pike, jediné jméno, které kdy udal, pracoval pro tajnou službu CENTCOM – Informační sekce (CIS). Nebyl jen obyčejný operativec, ale plnoprávný agent, který hodně pomohl Jacksonu Wolfovi, když ho během Fágské války informoval o vnitřních rozepřích na centrální planetě Konfederace. Jedním z jeho převleků byl Aston Lynch, poradce významného senátora Augusta Wellingtona, který zastával post předsedy Operačního výboru flotily. Ředitel CIS ho do Wellingtonova štábu nasadil, aby vyhrabal nějakou špínu a získal páky na senátora, ale Wellington nebyl žádný hlupák a nějak poznal, co je Pike zač. Ale místo aby protestoval nebo udělal nějakou scénu, zařídil, aby k němu byl Pike přidělen natrvalo.

Celesta nikdy nezjistila detaily, jak k tomu došlo, ale odhadovala, že Wellington vyhrožoval odhalením, že ředitel infiltruje štáby zvolených vládních úředníků, a vyměnil své mlčení za Pikea. Kluzký agent se od té doby staral, aby se v Konfederaci nic nešustlo bez toho, aby o tom Wellington nevěděl.

„To stále nedává žádný –“ Barretta přerušilo zapípání počítače, následované hlasem komunikační důstojnice z první hlídky.

„Kapitáne, prioritní hovor na kanálu Dvě-Alfa z *Amsterdamu*.“

„Přepojte ho, poručíku.“

„Provedu, madam.“

Celesta monitor otočila zpátky k sobě a přitiskla prst na rty na znamení, že má Barrett mlčet, než hovor přijala klepnutím na blikající ikonu na obrazovce.

„Máme tu problém, kapitáne,“ oznámil jí Marcum.

„Ano, admirále,“ přikývla. „Právě jsem to video viděla a –“

„Sklapněte a poslouchejte, kapitáne!“ vyštěkl na ni Marcum, až sebou Celesta trhla. Barrett vyvalil oči, ale ovládl se a nevydal jediný zvuk. „Tohle nijak nesouvisí s tou pitomou show, kterou politici rozehráli na New Sieře. V Pohraničí se něco stalo. Něco bylo... detekováno... v systému Si'an.“

Celestě při tom jméně ztuhla krev v žilách a okamžitě na Marcumovo hulvátství zapomněla.

„Fágové?“ Jediné slovo téměř zašeptala.

„Ne.“ Marcum zavrtěl hlavou. „Přinejmenším ne to, co jsme zaměřili. Zpráva, kterou jsem při průletu komunikačního dronu dostal, je skoupá na detaily, ale stačí, abych zrušil vaše současné rozkazy. Nařizuji vám, abyste s *Ikarem* co nejrychleji letěla do systému Si'an. Setkáte se tam s CIS prowlerem, který oblast monitoruje.“

„Můžete mi k tomu říct něco víc, admirále?“ zeptala se Celesta.

„Můžu, ale neudělám to,“ zamítl Marcum její žádost. „Čeká vás průzkumná mise, kapitáne. Chci od vás, abyste zjistila, co to je, a obávám se, že kdybych vám poskytl víc detailů, mohla byste dojít k předčasným zá-

věřům a udělat něco neuváženého, až k Si'anu dorazíte. Musí vám stačit, že přestože je systém Si'an zakázanou oblastí, máme důvod se domnívat, že tam uvízla válečná loď flotily.“

„Ale —“

„Vaše rozkazy vám byly odeslány, zatímco jsme spolu mluvili,“ přerušil Marcum její námitku. „Máte ústní rozkaz opustit orbitu, datový paket si můžete projít po cestě ke skokovému bodu. Konec diskuzí. Další slova, která z vašich úst uslyším, budou ‚rozkaz, pane‘.“

„Rozkaz, pane,“ odpověděla automaticky Celesta, ale to už se dívala na logo Sedmé flotily, protože Marcum hovor přerušil dřív, než mohla otevřít ústa.

KAPITOLA 3

Kapitáni hvězdných lodí měli při plnění rozkazů poměrně volnou ruku. CENTCOM si uvědomoval, že je zbytečné pokoušet se detailně řídit operace plavidla vzdáleného několik světelných let, které se s nimi mohlo spojit jen poměrně pomalými a velmi drahými komunikačními drony od Cujo Corporation. Celesta Wrightová proto byla zvyklá na rozkazy CENTCOMu, které neměly daleko k vágním doporučením, aby se v daném čase se svou lodí dostavila na určené místo.

Rozkazy, které *Ikarus* při opouštění systému dostal z *Amsterdamu*, však byly úplně jiného rázu. Byl to ten typ rozkazu, který očekáváte za války, a ne při průzkumném průletu soustavou bez obyvatelných planet... tedy v současnosti neobyvatelných. Fágové svůj barbarský nájezd do terranského prostoru zahájili zpusťšením povrchu Si'anu a následně jako ukázkou své palebné síly zničili celou planetu. Veteráni, kteří to viděli, z toho dodnes měli noční můry.

Štáb admirála Marcuma připravil rozkazy, které vyžadovaly, aby se její loď dostavila na přesně určené místo a udržovala tak agresivní tempo, že stačila jediná přestávka na údržbu, aby *Ikarus* termín nevratně propásl. Kámen, který se Celestě usadil v žaludku po zmínce o systému Si'an, se ještě zvětšil po přečtení neobvykle specifických rozkazů, jaké by v čase relativního míru nikdy nečekala.

Celesta si rozkazy přečetla ještě jednou, a když *Ikarus* zahájil první warpový let do systému Columbiana, začaly ji užírat další obavy. Po cestě do Pohraničí se měli zastavit v centrální soustavě Nové Ameriky, kde se k nim připojí šest dalších plavidel, samé novější válečné lodě se zkušenými kapitány. Marcum výslovně řekl, že nejde o Fágy, ale nemohl by za branami číhat nový nepřítel, který si také vybral systém Si'an?

Přestože si uvědomovala, že takový scénář je prakticky nemožný, novému návalu strachu se ubránit nedokázala. Si'an byl stále pod kontrolou Asijské unie a tím pádem na území Východní hvězdné aliance a konfederální lodě o volný přístup do oblasti nedávno přišly. Mohla by se VHA pokusit využít pádu Konfederace a přivlastnit si v nadcházejícím zmatku pár nových planet? Představa, že bude bojovat s lidmi, se jí po válce s Fágy hnusila, i když tomuhle nepříteli by alespoň rozuměla. Mohla jen doufat, že se mylí.

„Komandéře Barrette,“ řekla zbytečně zvýšeným hlasem a čekala, až počítač přesměruje její žádost o hovor.

„*Tady Barrett, kapitáne.*“

„Posílám vám nové rozkazy a podle toho, co v nich vidím, si *Ikarus* nemůžeme dovolit žádné technické problémy,“ řekla Celesta, zatímco posílala kopie rozkazů šéfům příslušných oddělení. „Nařídte komandéru Grahamovi, aby fyzicky odpojil NPS od hlavní energetické sítě. Povězte mu, že přestože si jeho zkušeností s novým pohonem cením, nemohu si dovolit, aby znovu vypadl a zpozdil nás. Do odvolání budeme v reálném vesmíru používat hlavní trysky.“

„*Rozumím, madam,*“ odpověděl Barrett. „*Zajdu dolů a promluvíím s ním.*“ Celesta se zamračila na in-

terkom, který tichým pípnutím oznámil ukončení hovoru. Proč by Barrett během hlídky opouštěl můstek a šel do strojevný? Když se podívala na hodiny na stěně pracovny, které ukazovaly lodní čas, zjistila, že Barrett už byl asi v posteli a ona strávila u stolu o pár hodin víc, než si myslela. Rychle se odhlásila z terminálu, poklidila stůl a zamířila do své kajuty. Snad se jí povede naspát alespoň pár hodin, než začne první hlídka.

Než *Ikarus* dorazil na poslední shromaždiště, odkud warpem poletí přímo do systému Si'an, dostihlo je dalších šest komunikačních dronů. Každý z nich přinesl pár nových detailů o politickém chaosu v bývalé Konfederaci a jednání s novým mimozemským druhem, ale žádné o tom, co je čeká v Pohraničí.

Celestě se trochu ulevilo po zjištění, že Augustus Wellington, který v již bývalém Senátu Terranské konfederace předsedal Operačnímu výboru flotily, nezáhájí a využívá svůj vliv, aby všechny zúčastněné strany přinutil zasednout k jednacímu stolu. Mocný politik z Nové Ameriky nemarnil čas a snažil se připravit restrukturalizovanou dohodu, dokud ještě z větší části fungoval starý systém. Ztrátu Havenu přečkala velká část administrativního systému i plně funkční CENTCOM s Hvězdnou flotilou. Pokud se rychle dohodnou, nabídne se enklávám i pár nových příležitostí při nahrazování výrobních kapacit VHA, se kterou by se v minulosti neodvážily soupeřit. Celesta doufala, že politici udělají to, co politici dělají vždycky, a budou myslet na své vlastní nejlepší zájmy. Pokud se nová dohoda připraví rychle a zbývající planety v konfедераční sféře vlivu ji

přijmou, zmenší se tím riziko dalšího štěpení a nepokojů mezi civilisty.

„Kapitáne, přijímáme standardní nešifrovaný pozdrav,“ zavolal komunikační důstojník poručík Ellison. „Zdrojem je CIS prowler.“

„Pošlete mu standardní odpověď, poručíku,“ řekla Celesta. „Taktická, předpokládám správně, že jsme dorazili jako první?“

„Ano, madam,“ potvrdila od taktické stanice komandér-poručík Adlerová. „Kromě našeho není v systému žádný aktivní transpondér, mlčí i prowler.“

„Dobře,“ přikývla Celesta. „Podporučíku Accari, prosím, zajistěte náš transpondér a ujistěte se, že s výjimkou komunikace z *Ikara* nevychází žádné emise.“

„Rozkaz, madam.“

„Nesměřovaný paket z prowleru, madam,“ upozornil ji Ellison. „Žádají nás, abychom komunikaci omezili na minimum a zaměřili ji na ně. Přeposílám vám na stanici text zprávy.“

Celesta si zprávu vyvolala, lehce podrážděná, že jí dává rozkaz neflotilní důstojník, ale po přečtení celého znění ten pocit potlačila.

Starší kapitáne Celesto Wrightová, prosím, přesuňte se k prowleru, ať můžeme snáz udržovat bezpečnostní emisní protokoly. Ke skokovému bodu vysíláme dron, který přivítá zbytek vaší letky a pošle je do naší formace. Jakmile dorazí všechny lodě, přebíráte plnou operační kontrolu nad misí.

Agent Uba

„Nefalšovaný agent,“ zamumlala pro sebe Celesta.

„Ať už se v Si'anu děje cokoliv, CENTCOM to bere sakra vážně.“ Když zjistila, že je na palubě prowleru agent, v myšlenkách krátce zabloudila k Pikeovi, ale rychle se vrátila do reality.

„Navigátore, posílám vám souřadnice setkání. Pošlete příslušný kurz kormidelníkovi.“ Celesta zvýšila hlas. „Kormidelníku, až ho dostanete, polovičním tahem vpřed.“

„Polovičním tahem vpřed, rozkaz.“

Hlavní pohon se s burácením probral k životu, když *Ikarus* z neřízeného plutí přešel na tryskový let, příd' se lehce sklonila směrem k menšímu CIS prowleru. Celesta by mohla ušetřit čas agresivnějším přiblížením, ale ostatní lodě byly patrně několik dní pozadu, takže by jen zbytečně plýtvala palivem. Pohrávala si s myšlenkou, že by komandéra Grahama nechala zapojit NPS a k přesunu by použila nový pohon, ale rychle ji zavrhla. V systému Si'an se nacházelo něco, co CENTCOM vyloženě vyděsilo. Proč by jinak posílali *Ikarus* od daleké bezejmenné planety, když se blíž nacházel dobrý tucet lodí, včetně dvou sesterských torpédoborců třídy *Starwolf*.

Něco se tu skrývalo a bylo to tak nebezpečné nebo tajemné, že admirál Marcum vyslal svého nejzkušenějšího, bitvou zoceleného kapitána, aby to prověřil jako první. Malou útěchu nacházela v tom, že rozkazy od admirála Marcuma opakovaně používaly slovo *prošetřit* místo zajistit, vyřadit nebo zničit. Možná šlo o pouhou přehnanou opatrnost velení, které se ještě zcela nesrovnalo s obdobím relativního míru.

„Komandéře Barrette, můstek je váš.“ Celesta vstala hned, jak její výkonný důstojník prošel dveřmi, aby na-

stoupil do služby. „Budu ve strojovně. S posledním vývojem vás seznámí podporučík Accari.“

„Ano, madam,“ potvrdil jejím žádům Barrett.

Celesta z velitelské paluby, která se nacházela ve středu hranaté nástavby torpédoborce, sjela výtahem dolů na palubu osm, odkud mohla hlavním přístupovým tunelem pokračovat až do strojovny. Než předchozí večer opustila pracovnu, poslala komandéru Grahamovi zprávu, ve které ho žádala, aby přišel s možnostmi, jak znovu zapojit NPS a neohrozit ostatní systémy, které obvykle vypadávaly po selhání nového pohonu.

Opakovaně si stěžovala Cujo a CENTCOMu, jak hroznou chybou bylo instalovat NPS na aktivní válečné plavidlo, ale nadšení velení nad novým pohonem přehlušilo i námitky legendární Celesty Wrightové. Nemarnila tedy čas dalším přesvědčováním managementu, jak zodpovědné osoby začínala vnímat, aby se na záležitost podívali i jejíma očima, a raději pověřila své vlastní technické týmy, aby přišly s nějakým přijatelným řešením. Druhou možností by bylo odhození pohonu nad nějakou neobydlenou planetou, než se vrátí na New Sierru.

„Komandéře Grahame,“ oznámila svůj příchod dostatečně hlasitě, aby ji bylo slyšet i přes pracující stroje v nitru lodě. „Doufám, že pro mě máte dobré zprávy.“

„To vskutku mám, kapitáne,“ odpověděl Graham. Stejně jako ona byl občanem Britannie a mluvil s podobným přízvukem, ale zkušené uši by poznaly, že nepochází ze stejné enklávní planety. „Je to poměrně jednoduché řešení, ale ztížené velikostí potřebných komponentů, nemluvě o bezpečnostních rizicích.“

Abych byl zcela upřímný, kapitáne, tohle měli do NPS zabudovat dřív, než je připojil k MUXu *Ikara*.“

„Dobrá práce, komandére.“ Celesta při pohledu na nadšeného inženýra potlačila úsměv. Z nějakého důvodu to vždy vnímal jako posměšek. „Ohromte mne vaší inženýrskou protřelostí.“

„Problém je ve své podstatě jednoduchý.“ Graham sklouzl do přednáškového tónu, sepnul ruce za zády a vedl Celestu hlouběji do srdce loď. „NPS způsobuje nepředvídatelné kolísání spotřeby energie a přetěžuje tím MUX. Někdy z něj nečekaně vytáhne obrovské množství energie a jindy do hlavního rozvodu pro změnu energii vrátí tak prudce, že vyhodí jističe. V&I oddělení v Cuju nás ujišťovalo, že se s tím počítalo, a abychom k nim byli féroví, je tu rozsáhlá detekční a potlačovací síť, ale při terénních testech na *Ikaru* se ukazuje, že kontrolní mechanismy MUXu nejsou vždy připravené na to, co udělají subsystémy NPS. Když jsme byli v komunikační vzdálenosti, probíral jsem to s šéfinženýrem *Amsterdamu* a ten s mými závěry souhlasil.“

Ikarus, stejně jako každá hvězdná loď postavená od doby, kdy lidstvo začalo opouštět Zemi, využíval „chytrý“ systém distribuce elektřiny, který počítačům umožňoval monitorovat a rozhodovat, kam bude energie poslána. Výsledkem byl multiplexní MUX, který distribuoval energii a redukoval množství kabelů napaných do loď, která byla několik set metrů dlouhá. Měl také mnoho záložních systémů a zabudovaných pojistek, které bránily poškození loď, a ty samé pojistky jim teď kvůli novému nereaktivnímu pohonu dělaly potíže.

„A co navrhujete, abyste ty problémy zmírnil?“ zajímalo Celestu.

„Nejvíc se mi zamlouvá možnost vrátit se s lodí do loděnic New Sierra a povědět Cujo, aby modul NPS buď odpojili, nebo ho řádně integrovali do lodních rozvodů energie.“ Graham možnosti odpočítával na prstech. „Jako další možnost bych ho nechal odpojený a prostě bych odmítl riskovat bezpečí lodě kvůli systému, který není připraven k aktivnímu nasazení. Zatřetí bych svým týmům nařídil vyrobit rozhraní, které by obsahovalo detektory výkyvů propojené s rychlými stykači. Jeho činnost by teoreticky byla prostá. Když je ve spoji mezi NPS a hlavním rozvodem detekována anomálie, spojení je přerušeno dřív, než bude moct NPS narušit náš MUX.“

„Nevýhody?“

„Dojde k úplnému přerušení spojení,“ odpověděl Graham. „To znamená, že až do NPS pustíme znovu energii, nenaskočí hned. Bude muset znovu projít celým startovacím procesem.“

Celesta se zamračila. Startování NPS byla delikátní a zdlouhavá procedura, která vyžadovala souběžné odstavení mnoha dalších systémů, které by mohly ovlivnit iniciační kalibraci generátorů warpového pole. V reálu by to znamenalo, že kdyby se Grahamovo rozhraní aktivovalo a odpojilo pohon během boje, nebo třeba klidně i během vnitrosystémového letu, přišli by o NPS po celý zbytek operace, dokud by někde neudělali kompletní zastávku.

Také ji znepokojovalo, co to bude znamenat pro můstek, přesněji pro navigaci a ovládání kormidla. Pokud bude kurz vypočten s předpokladem, že budou mít

funkční NPS, a kormidelník se toho kurzu bude držet, co se stane, když pohon bez varování vypadne? Hlavní MPM trysky byly neustále připravené k použití, jak si žádaly standardní operační procedury, ale jejich výkon se od možností nereaktivního pohonu značně lišil.

„Bude to možnost číslo tři, komandéře Grahame,“ rozhodla po krátkém zamyšlení Celesta. „Pokračujte až do bodu, kdy bude rozhraní připravené k zapojení do MUXu. V nejhorším případě vaši lidé při přípravě komponentů získají neocenitelné zkušenosti s novým hardwarem.“

„Se vší úctou, kapitáne, to není ten nejhorší případ,“ řekl Graham a pomalu zavrtěl hlavou. „Ale okamžitě své týmy pošlu pracovat na rozhraní. Samozřejmě vás upozorním hned, jak budeme připraveni ho zapojit.“

„Děkuji, komandéře,“ přikývla Celesta. „Dejte se do práce.“

Cesta zpátky na velitelskou palubu byla plná pochyb ohledně rozkazu, který právě vydala. Nezamilovala se do možností gravitačního motoru stejně jako velení CENTCOMu? Možná měla raději komandéru Grahamovi nařídit, aby vytahal všechny kabely vedoucí do NPS a uložil je jako nepotřebný balast, dokud se nevrátí na New Sierru. Když se dveře výtahu otevřely, přestala se v myšlenkách zabývat debaklem inženýrů z Cujo a znovu se soustředila na blížící se průnik do vnitřního systému Si'anu. Nejenže nevěděla, co tam najde, ale také musela brát v úvahu, že pokud je Asijská unie zahlédne, mohla by si pouhou přítomnost její bojové skupiny vyložit jako akt nepřátelství.

KAPITOLA 4

„Vyřídíme to rychle,“ řekla Celesta nástěnné obrazovce rozdělené na sedm částí, aby mohla zároveň mluvit s každým kapitánem hvězdné lodě i agentem CIS. „Chci tenhle systém opustit do osmačtyřiceti hodin. Jen pro upřesnění, podle rozkazů mám velení nad operací, ale zatím toho vím stejně málo jako vy. Agente Ubo, mohl byste to napravit?“

„Jistě, kapitáne.“ Nezdálo se, že by agenta její přístup překvapil. „Kapitáni, než začneme, musím vám připomenout, že se jedná o přísně tajnou operaci s utajením úrovně šest. Přestože Konfederace již technicky neexistuje, pokud nějaké informace uniknou, CENTCOM po nás všech půjde jako jestřáb.“

„My víme, co znamená přísně tajné, agente Ubo,“ ohradil se kapitán Kolsh, který velel těžkému křižníku *Leighton*. „Prosím, k věci.“

„Přibližně před čtyřmi měsíci byl v systému Si'an detekován přibližovací maják,“ pokračoval nevzrušeně Uba. „Nejprve jsme si mysleli, že jde o nějaký trik nebo pohružku ze strany Asijské Unie, přestože naši analytici netušili, čeho tím chtějí dosáhnout. Před třemi a půl týdny přestal přibližovací maják vysílat a na stejném plavidlu se na plný výkon zapnul nouzový maják. Kód, který vysílal, by však Asijská unie znát neměla.“

„O jaké lodi se tu bavíme, agente Ubo?“ chtěla vědět Celesta.

„O torpédoborci třídy *Starwolf* ze Sedmé flotily,“ odpověděl s kamennou tváří Uba. „Víc informací zatím nemáme, protože nevysílá svou registraci.“

„My všichni ale víme, že to není možné,“ namítla Celesta po dlouhém nepřijemném tichu, kdy cítila, jak ji všichni napjatě sledují. „Poloha všech torpédoborců třídy *Starwolf* je známá a v Cujo další nepostavili.“

„Toho si jsem vědom, kapitáne,“ odvětil Uba. „Naše první kontrola systému však ukázala, že se tu skutečně nachází něco s odpovídajícími rozměry, co vysílá kódy odpovídající torpédoborci Černé flotily. Od té doby čekáme tady, jeden warpový let od cíle, na vaši bojovou skupinu, abychom důkladně prověřili, co nám tvrdí senzory, a pokud to bude možné, spojili signál s AU. Druhou část považujte za náš prioritní úkol.“

„Takže vaši analytici jsou přesvědčení, že je to trik AU?“ zeptal se Kolsh.

„Předpokládáme to,“ potvrdil Uba. „Nevíme sice, kde získali správnou kódovou sekvenci pro transpondér, ale jsme si dost jistí, že jiné logické vysvětlení není.“

„Také si to myslím,“ přikývla Celesta. „Ale proč? Pokud to má být zpráva, obávám se, že jí nerozumím.“

„Váš bývalý velící důstojník se za hranicí uzavřeného prostoru VHA stal ukázkovým padouchem,“ ozvala se kapitán McKenzieová, která velela fregatě *Midlands* z První flotily, přestože její přízvuk naznačoval, že navzdory svému umístění z Britannie nepochází. „Protože je všichni obviňovali, že svým jednáním zavinili miliardové ztráty na životech, vlády AU a Varšavská aliance vše svedly na zbrklé činy jistého kapitána ze Země. A jak už to chodí, brzy se z něj stala demonizovaná karikatura a někteří lidé do-

konce věří, že k nám Fágy zavedl záměrně. Signál torpédoborce *Starwolf* by mohl být určený pro něj. Možná to není jen zpráva pro nás, ale i nějaká propagandistická akce zaměřená na jejich lidi.“

„Absurdní, ale chápu, proč by to udělali.“ Celestě se protivila představa, že AU Wolfa viní z činů, kterých se dopustili oni sami. „Tohle by mohla být výhrůžka nebo varování, které zatím nechápeme, protože nevíme, co se děje na planetách VHA.“ Cítila se teď o trochu klidněji, když se zdálo, že problémy tu dělají lidé a nikdo další. I kdyby poblíž Si'anu číhala VHA flotila, prostě poletí po okraji systému a skočí pryč dřív, než se dostanou dost blízko, aby udělali nějakou hloupost.

„Rád bych vám informací nabídl víc, ale žádné další nemáme,“ omlouval se Uba. „Neupravená data z našeho krátkého průzkumného letu okamžitě pošlu na každou z vašich lodí.“

„Děkuji, agente Ubo.“ Celesta vstala a začala za konferenčním stolem přecházet sem a tam, kamera automaticky sledovala její pohyb a udržovala ji uprostřed obrazovky. „Chci, aby každý z vás zmíněná data pečlivě analyzoval, a pokud z nich vyplynou nějaké otázky nebo obavy, kontaktujte *Ikara* dřív, než dosáhneme našeho skokového bodu. Plán přesunu formace vám pošlu do pěti hodin. Buďte připraveni přejít na tranzitní rychlost za sedm hodin. Někaké dotazy?“ Nechala otázku viset ve vzduchu a postupně se krátce podívala na každého kapitána. „Dobře. Rozhod. *Ikarus* konec.“

„Spojení přerušeno a zajištěno, madam,“ řekl jí Ellison. Svého komunikačního důstojníka přivedla, aby během konferenčního hovoru dohlížel na přístroje, protože už byl obeznámen s hovory z prowleru.

„Raději by se ke mně neměla donést žádná šuš-kanda ze spodních palub, že se konfederální lodě objevily v systému Si'an, poručíku Ellisoně,“ varovala ho Celesta.

„Ne, madam,“ odpověděl Ellison. „Budete mě ještě potřebovat?“

„Můžete odejít, poručíku.“ Ellison se otočil, odemkl dveře konferenční místnosti a moudře rychle zmizel z dohledu Celestina ocelového pohledu. Její varování nebyly jen plané řeči. Neoficiální zvěsti se sice s téměř uklidňující pravidelností objevovaly na každé hvězdné lodi, ale na *Ikaru* jich poslední dobou bylo až příliš a zdálo se, že na síle nabraly přibližně před dvěma týdny, kdy na palubu přišel poručík Ellison. Její styl velení si však žádal, aby měla k dispozici nezvratné důkazy, než jednoho ze svých důstojníků obviní z vynášení tajných informací.

Celesta si povzdechla. Některé každodenní aspekty velení jí pily krev, ale řešit se musely i malé problémy, jakými byla osoba na můstku, která neumí držet jazyk za zuby. Vzala si svůj tablet a komunikátor a odešla z konferenční místnosti na můstek, aby loď připravila na poslední etapu letu, než se dostanou k cíli. Pokud za tím opravdu stála VHA, jak se domnívala, byl to opravdu zvláštní první výkop, který mohl nastartovat dlouhou a problematickou studenou válku.

„Hlášení!“

„*Ikarus* úspěšně skočil do systému Si'an, madam,“ odpověděl navigátor. „Poloha potvrzena, odchylka od cíle patnáct tisíc kilometrů.“

„Taktická, zahajte kompletní pasivní sken okolí.“

Kormidelníku! Stočte nás na pravobok a uvolněte skokový bod, pouze manévrovací trysky,“ rozkázala Celesta, než lehce otočila hlavu. „Komunikační?“

„Je tu, madam,“ potvrdil poručík Ellison. „Dešifruji. Záhlaví souboru má správný formát... vypadá jako pravý. Zachytávám silný signál majáku torpédoborce třídy *Starwolf* Hvězdné flotily, registrační identifikace součástí zprávy není.“

„Operační, zatáhněte warpový pohon a oznamte strojně, že mohou přejít na hlavní trysky,“ řekla Celesta. „Komunikační, zaměřte s taktickou, odkud signál přichází, a směrová data pošlete do Linky. Až dorazí zbytek skupiny, provedeme triangulaci a určíme zdroj.“

„Rozkaz, madam.“

„Právě dorazily prowler a *Leighton*,“ hlásil Accari. „Čekám na potvrzení, že se přesouvají na pozice.“

„Dobře.“ Celesta vstala. „Navigátore, pošlete kormidlu náš první kurz a rychlostní úpravy. Kormidelníku, až budete mít k dispozici hlavní trysky, čtvrtinovým tahem vpřed.“

„Čtvrtinový tah vpřed po naběhnutí hlavních trysek, rozkaz,“ potvrdil kormidelník. Trvalo několik minut, než Celesta uviděla, jak se kormidelník natahuje ke zdvojeným klapkám a nastavuje čtvrtinový tah.

„Trysky přechází na čtvrtinový tah, kapitáne. *Ikarus* je v pohybu.“

„Prowler, *Leighton* i *Midlands* se napojili na Linku,“ hlásila taktická důstojnice komandér-poručík Adlerová. „Počítač zpracovává příchozí datový proud. Za několik hodin budeme mít přibližnou polohu cíle a po rozvinutí formace ji budeme upřesňovat.“

Další lodě pomalu vlétaly do systému a zaují-

maly své pozice. *Ikarus* pokračoval ve svém kurzu hlouběji do systému, prowler letěl opačným směrem a *Midlands* s *Leightonem* letěly na a pod úrovní ekliptiky. Celesta cítila, že je napjatá, a pokoušela se uvolnit. Pravděpodobně nepůjde o nic víc než bizarní, ale jinak neškodnou provokaci Asijské unie.

„Pravost majáku potvrzena, kapitáne,“ hlásil Ellison. „Podle počítače se tam opravdu nachází torpédoborec třídy *Starwolf*.“

Celesta na komunikačního důstojníka jen kývla, ale neodpověděla. Nebyla to vítaná zpráva. Předpokládala, že počítač po prověření zašifrované části vysílání odhalí, že se jedná o falešnou kopii. Hlavní důvod, proč se šifrované vysílání vezlo na zádech standardního nouzového signálu, bylo zabránit tomu, o co se podle ní snažila Asijská unie – využití falešného nouzového signálu jako návnady.

Uběhly další dvě hodiny, než se podařilo zaměřit přibližnou polohu zdroje signálu. Když ji poslali Celestě, začala o svém prvotním odhadu situace pochybovat.

„Navigátore, nastavte kurz k vysílači. Plným tahem vpřed,“ řekla tiše.

„Všechny trysky plným tahem vpřed, rozkaz.“ Podlaha začala jemně vibrovat, když dvě masivní plazmové trysky přešly na plný výkon a hnaly *Ikara* hlouběji do systému.

„Taktická, začněte s aktivním skenováním,“ pokračovala Celesta. „Komunikační, upozorněte zbytek skupiny, že mají zůstat potichu. Dokud nebudeme mít lepší představu, s čím máme tu čest, ať tu raději vysílá jen jedna loď.“

„Aktivní senzory nabíhají, madam,“ řekla Adlerová

a podívala se na tabuli hrozeb, která se bude postupně doplňovat podle ozev senzorů.

Barrett se k Celestě naklonil a tiše se zeptal: „Madam, nemyslíte si, že by bylo moudré pro jistotu alespoň odjistit přední torpédometry? Začíná mě to trochu děsit.“

„Opravdu si myslíte, že je tam jedna z našich lodí?“ zeptala se Celesta, zatímco zvažovala jeho žádost.

„Nevím, jak by se tam dostala, kapitáne.“ Barrett už téměř šeptal. „Ale z víc než jednoho důvodu doufám, že tomu tak není.“

„Asi chápu, co tím myslíte, komandére,“ přikývla Celesta, než zvýšila hlas. „Taktická! Odjistěte přední torpédometry, pouze Hornety. Standardní hlavice a zatím je nepropojujte s aktivními senzory.“

„Ano, madam.“ Adlerovou to viditelně překvapilo. „Rakety se odjišťují a budou k dispozici za třicet sekund.“

Celesta se s vysvětlováním svého rozkazu nezdržovala a sledovala tabuli hrozeb, na které se začaly objevovat první slabé ozvy. Počítač je srovnával s databází a každé přiřazoval úroveň nebezpečnosti. Samotná tabule byla holografické zobrazení okolního vesmíru, které překrývalo hlavní obrazovku, a Celesta mohla ze svého terminálu upravovat její průhlednost, aby nepřišla o žádné detaily. Dávalo by větší smysl, kdyby hlavní obrazovka okolní prostor nezobrazovala vůbec, ale studie prokázaly, že posádka je v menším stresu, když může „vidět“ okolí lodě, i když šlo jen o záběry na obrazovce.

„Za jak dlouho budeme mít vizuální potvrzení cíle?“ zeptala se Celesta.

„Při současné rychlosti a s ohledem na přesnost od-

hadované vzdálenosti... přibližně třicet devět hodin, madam," odpověděl Accari, čímž si vysloužil podrážděný pohled od Adlerové, která se teprve snažila vyvolat příslušnou obrazovku.

„Komunikační, upozorněte šéfy oddělení, že chci udržovat stav pohotovosti, ale že bližší informace získáme za více jak třicet hodin," řekla Celesta. „Ujistěte se, že budou dodržovat standardní rozpis hlídek a že jejich lidé budou odpočatí a připravení. Operační, projděte archivy a zjistěte, jestli máme nějaké údaje o tom, co fyzicky zbylo z planety Si'an, když si z ní fágští Charlieové udělali zkušební střelnici.“

„Provedu, madam," potvrdil rychle Accari, než se od hlavní konzole před sebou otočil k pomocné vlevo a začal na serverech *Ikara* pátrat po informacích, které po něm kapitán chtěla.

Celesta sledovala posádku, jak plní své úkoly. Stále ve vzduchu cítila napětí. Pak jí zapípal komunikátor. Podívala se na něj a našla zprávu.

Kapitáne, všechny součástky pro rozhraní NPS jsou vyrobeny, otestovány a připraveny k instalaci. – komandér Graham

„Komandéře Barrette, doprovodte mne prosím do strojovny.“ Celesta se zvedla z kapitánského křesla. „Podporučíku Accari, můstek je váš... od komandér-poručíka Adlerové potřebuji, aby se plně soustředila na hledání a identifikaci našeho cíle.“

„Rozkaz, madam," řekl Accari, ale svou stanicí neopustil. Celesta ocenila, že má dost rozumu, aby si uvědomil, že můstek může spravovat i ze svého křesla, kde může pokračovat ve své hlavní práci.

„Nějaký problém, madam?“ zeptal se Barrett, když ji následoval k výtahu.

„Zatím ne,“ odpověděla Celesta. „Komandér Graham pro mě hledal řešení, jak bezpečněji používat NPS, a právě mi poslal zprávu, že je připravený ho instalovat a čeká jen na moje zhodnocení. Až mi ho zkusí prodat a já v něm budu hledat problémy, ráda bych slyšela i váš názor.“

„V tom případě bych vám měl otevřeně přiznat, že jsem nadšení CENTCOMu ohledně instalace NPS modulu na *Ikara* nikdy nesdílel, madam,“ řekl Barrett.

„Pokračujte.“ Celesta zkrřížila ruce na hrudi a opřela se, když sebou rozjíždějící se výtah nepatrně trhl.

Barrett se zhluboka nadechl. „Mám pocit, že Cujo provedlo příliš mnoho zjednodušení, aby ten systém adaptovalo pro loď, která nebyla navržena pro jeho používání. Líbí se mi představa, že se terranské lodě mohou vysmát siru Isaacu Newtonovi a jezdit na vlnách gravitačních distorzí, ale nový pohon by se mi líbil ještě víc, kdyby ho instalovali až na novou generaci hvězdných lodí.“

„Váš negativní postoj tedy pramení z kombinování starých a nových systémů?“

„Mizerného kombinování, madam,“ upřesnil Barrett. „Modul měl být univerzálně použitelný na každém plavidlu s elektrárnou čtvrté třídy, ale už během testů věděli, že bude nestabilní a bude ohrožovat energetické rozvody. Je mi líto, kapitáne, ale jsem pevně přesvědčen, že když na žád' *Ikara* přinýtovaly NPS modul, bylo to jen riskantní politické gesto. Nikdy by k tomu nedošlo, kdyby –“ Barrett se zarazil a vytřeštil oči, když si uvědomil, co málem vyslovil.

„Klidně to dopovězte, komandére,“ řekla klidně Celesta a provrtávala ho pohledem. „Jackson Wolfe by takový systém na tuhle loď nikdy nepustil.“

„Madam, já –“

„Nepřerušujte mě.“ Celesta stále mluvila klidným vyrovnaným hlasem. „Já nejsem kapitán Wolfe. Nejsme ze stejného těsta, ať už v dobrém nebo zlém, a já nevyužívám každou příležitost, abych jen tak pro zábavu provokovala velení.“ Zhluboka se nadechla, než pokračovala. „Chápu, proč jste k němu loajální, komandére. I já to tak cítím. Jeho tvrdohlavost náš druh pravděpodobně zachránila před vyhlazením, ale já ho napodobovat nemíním. Až se bude NPS instalovat na nová plavidla, na *Ikaru* získaná data pro ně budou neocenitelná.“

„Kapitáne, upřímně lituji toho, co jsem chtěl říct. V žádném případě jsem vás tím nechtěl urazit.“ Barrett vypadal zničeně. „Sloužit pod vámi na vaší lodi je pro mě stejná čest jako má předchozí služba na *Áreovi*. Omlouvám se za svá unáhlená slova.“

„Omluva není nutná, výkonný,“ řekla Celesta, když se výtah zastavil a dveře otevřely. „Jen jsem chtěla, aby mezi námi bylo jasno.“

Cesta dolů do strojovny proběhla v nepříjemném tichu. Celesta litovala, že na svého výkonného důstojníka a přítele ve výtahu tak vyjela, ale jeho přerěknutí, přestože nemělo být neuctivé, ťalo do živého. Wolfe by v žádném případě nedovolil, aby NPS modul na *Área* nainstalovali, kdyby si myslel, že tím ohrozí jeho schopnost plnit povinnosti a bezpečí posádky, a kdyby ho k tomu přinutili, nařídil by svému šéfinženýrovi, aby ho před prvním skokem vyhodil z lodě.

Barrettovi nelhala, ale také mu neřekla celou pravdu

o tom, co si o NPS myslí. Přála by si, aby v sobě měla víc Wolfovy drzé nezávislosti, ale musela být i nějaká střední cesta, jen ji musela najít. Otevřené zpochybňování rozkazů nejenže poškozovalo flotilu, ale také to dávalo špatný příklad posádce. Jemu by to prošlo, protože byl legendou už v době, kdy přebíral *Área*. Ale nebyla jí i ona? Když došlo na nevyhnutelné srovnávání kapitána Wolfa a jeho chráněnkyně a bývalé výkonné důstojnice kapitána Wrightové, mnoho lidí se přiklánělo na její stranu. Velela *Ikarovi*, když se sám vydal zabít stovky fágských plavidel a proplouval jejich formacemi, husarský kousek, kterému za války nebylo rovno.

„Kapitáne, výkonný.“ Komandér Graham na ně kývl, když prošli dveřmi. „Chcete dlouho nebo krátkou verzi?“

„Krátkou a pak se rozhodnu, kolik dalších detailů teď potřebuji,“ odpověděla Celesta. Graham byl prvotřídní inženýr, ale když došlo na technický výklad, dokázal být úmorně puntičkářský.

„Můžeme přes naše detektory výkyvů znovu zařadit NPS do MUXu, a dokonce jsme našli způsob, jak uchovat kalibrační nastavení v případě, že se pohon odpojí,“ řekl Graham.

„Tady bych o pár dalších detailů stála, komandére,“ požádala ho Celesta.

„Inženýři z Cujo původně při napojení na náš MUX použili jeden vysokoenergetický vodič, aby byl modul samostatnější a snáz se instaloval.“ Graham jim pokynul, aby ho následovali. „Regulace energie a redistribuce do jednotlivých subsystémů probíhala uvnitř modulu. My je rozdělili a izolovali jsme energetické

vedení, které napájí primární generátory warpového pole, a zapojili jsme ho přes naše rozhraní.“

„A čím je to výhodnější?“ Barrett byl vystudovaný inženýr, což byl hlavní důvod, proč ho s sebou Celesta přivedla. Nebude ovlivněný Grahamovým nadšením a také pozná, pokud jim šéfinženýr zatají nějaké detaily, aby od kapitána dostal odpověď, kterou chce slyšet. Celesta všechny požadované technické kurzy na Akademii samozřejmě absolvovala také, ale její specializací byla vojenská historie a politologie.

„Protože nyní dokážeme udržet kontrolní systémy modulu napájené i během nouzového odpojení, po obnovení přísunu energie do generátorů polí NPS by pohon měl teoreticky téměř okamžitě naběhnout ve svém původním nastavení. Tím odpadne potřeba resetování a recalibrace, což bychom jinak museli dělat pokaždé, když nám pohon vyhodí jističe.“

„Dokážete ho nainstalovat za provozu?“ zajímalo Celestu.

„Veškeré práce na modulu lze provést za plného provozu,“ odpověděl Graham. „Ale zapojení přerušovací sítě do energetických rozvodů bude vyžadovat odpojení části hlavního vedení v této oblasti. To ovlivní generování umělé gravitace a záďové senzory.“

„Jak dlouho to odpojení potrvá?“

„Samotné zapojení zabere jen pár minut, ale budu potřebovat celou hodinu, abychom každý systém bezpečně odpojili a zajistili, provedli instalaci a pak vše řádně zase zapnuli.“

„Dejte se do toho a informujte mě, až budete připravení k odpojení energie,“ rozhodla Celesta. „Svolení k pokračování vám dám s ohledem na aktuální situaci.“

„Rozkaz, madam.“ Komandéra Grahama výsledek hovoru viditelně potěšil. „Hned na to své týmy pošlu.“

„Dobře, komandére,“ přikývla Celesta. „Už vás od toho nebudeme zdržovat.“

Když procházeli hlavním přístupovým tunelem na pravoboku a daleko z doslechu všech ve strojně, Barrett se zeptal: „Vy zvažujete znovuzapojení NPS, když letíme do gravitační studny vstříc potenciálnímu střetu?“ Z jeho hlasu bylo zjevné, že ho její rozhodnutí překvapilo.

„Zatím nevím, jestli to povolím,“ řekla Celesta. „Ale ničemu neuškodí, když komandér Graham provede všechny přípravné práce teď. Dokončení závisí na tom, co najdeme, až doletíme k cíli.“

„Ano, madam. A pokud to mohu říct, právě se mi velmi ulevilo.“

„To chápu, komandére,“ usmála se Celesta. „Svou nedůvěru vůči NPS jste vyjádřil velmi jasně.“

„Ano, madam.“ Barrett nejistě uhnul pohledem.

„Měl byste doufat, že komandéru Grahamovi dovo-
lím, aby ve svém projektu pokračoval,“ řekla Celesta, když došli k prvnímu výtahu, který je doveze na horní paluby, kde přestoupí do dalšího výtahu, kterým vyj-
dou do nástavby.

„Proč bych měl, kapitáne?“

„Protože to bude znamenat, že jsme náš divný ma-
ják u Si'anu prověřili a nenašli jsme nic, co by nás mělo
znepokojovat.“

„Pravda,“ přikývl souhlasně Barrett. „V tom případě
mi dovoluňte můj předchozí protest stáhnout.“

„Považujte ho za stažený, výkonný.“

KAPITOLA 5

„Jsme ve vizuálním dosahu od cíle, kapitáne,“ hlásil podporučík Accari hned, jak Celesta vstoupila na můstek. „Data se zpracovávají, za chvíli budete mít čistý obraz se zvýrazněným cílem.“

„Chci to potvrzení co nejrychleji, podporučíku.“ Celesta se posadila. Byl to dlouhý nudný let do nitra systému, kdy bojová skupina nezachytila nic zajímavého s výjimkou neustálého vysílání transpondéru, který trval na tom, že se nachází na torpédoborci třídy *Starwolf*. Celesta věděla, že ze tří zbývajících lodí této třídy se poblíž Pohraničí nachází jen *Ikarus*. Bude zajímavé zjistit, co ten signál vlastně vysílá.

„To... to nemůže být pravda,“ hlesl Accari.

„Máte něco, podporučíku?“ zeptal se hlasitě Barrett.

„No, pane... ale –“

„Prostě to ukažte na hlavní obrazovce, podporučíku,“ vyzvala ho netrpělivě Celesta. „Ať se na to všichni podívají a pak budeme moct probrat, co vás tak rozrušilo.“

Accari bez dalšího komentáře přepojil záběry na hlavní obrazovku.

Celesta vstala a přešla k levé straně obrazovky, chtěla se postupně podívat na vyčištěné záběry. Na prvním nebylo nic zajímavého, jen tmavý útvar, který mohl být lodí. U dalšího záběru se zarazila a zamračila. Tohle bezesporu byl profil torpédoborce třídy *Starwolf*. Třetí záběr už nenechával místo pro pochyby. Objekt skutečně

vypadal jako terranský torpédoborec, za který se vydával. Další záběry, které prošla, ukazovaly to samé, jen z jiných úhlů. Když však dorazila k jednomu z posledních, zbledla jako stěna. Senzory v tomto úhlu zabíraly horní část přídě a místo, kde počítač zvýraznil jméno a identifikaci.

TCS ÁRES DS-701B

„Kapitáne, navrhuji přejít na bojovou pohotovost,“ prolomil hrobové ticho na můstku Barrett.

„Vyhlaste ji,“ řekla Celesta, aniž by odtrhla oči od obrazovky. „A pak mi vysvětlíte, proč se připravujeme na boj.“

„Vyhlaste bojovou pohotovost!“ vyštěkl Barrett poručíka Ellisona. „Přejděte na 1SS! Připravte *Ikara* do bitvy!“

Celesta netrpělivě čekala, dokud k ní Barrett nepřišel a neukázal na jeden z čistších snímků.

„Madam, mám silné podezření, jakkoli je to nepravděpodobné, že se skutečně jedná o *Área*. Vidíte tuhle oblast? Tady na břicho? To je poškození po zásahu kinetickou zbraní, které jsme utrpěli na misi, kde jsme zabili centrální mysl Fágů. A poloha *Área* byla nejen tajná, ale i značně nepřesná, protože se nacházel v neznámé oblasti. Pokud je tohle padělek...“ Barrett se krátce odmlčel, aby si srovnal myšlenky. „To poškození nebylo uvedeno v žádných záznamech a informace o něm se předávaly pouze ústně. Je prostě příliš nepravděpodobné, že by ho někdo dokázal tak dokonale napodobit.“

Celesta se na něj chvíli jen dívala. „Podporučíka

Accari?“ zeptala se s očima stále upřenýma na Barretta. Jeho tvrzení bylo absurdní a operační důstojník by mohl mít rozumnější vysvětlení.

Accari se však postavil na jeho stranu. „Potvrzují, madam. Poškození na záběrech odpovídá poškození, které *Áres* utrpěl během své poslední mise. Musím souhlasit s názorem komandéra Barretta, že se skutečně jedná o naši bývalou loď.“

„Jak se tedy torpédoborec tak poškozený, že nedokázal pokračovat v letu, a zanechaný v nezmapované oblasti dokázal dostat zpátky do terranského prostoru?“ zeptala se Celesta, ruce pevně sepnuté za zády. „A navíc přesně na to místo, kde začala válka?“

„Řekl bych, že ho sem někdo přitáhl,“ odpověděl Barrett. „Když jsme loď opouštěli, trup byl tak silně poškozený, že by warpový let nezvládl.“

„A s výjimkou Vruahnů neznáme nikoho, kdo by dokázal přesunout torpédoborec přes čtvrtinu kvadrantu,“ řekla Celesta. „Protože pochybuji, že by to udělali oni, celá situace navzdory ujištění admirála Marcuma zavání Fágy.“

„Kapitáne, Fágové byli zničeni,“ připomenul jí s naprostým přesvědčením Accari.

„Doufám, že máte pravdu, podporučíku Accari,“ odušila Celesta. „Prosím, vraťte tam živé záběry... *Área*... a signalizujte zbytku skupiny, ať zamíří na naši pozici. Žádné změny rychlosti, pokud to výslovně nenařídím. Získána data pošlete i prowleru.“

„Rozkaz, madam,“ potvrdil poručík Ellison, když Accari přeřpnul hlavní obrazovku na živé záběry *Área*. Díky optickým sensorům s vysokým rozlišením nyní mohli rozeznat víc detailů než na kompozitních zábě-

rech vyvedených falešnými barvami, které počítače generovaly na základě dat z multispektrálních senzorů. Celestě se sevřel žaludek. Někdo Wolfovu starou loď přivezl do Si'anu, aby tím udělal nějaké silné prohlášení, o tom nepochybovala. Pokud Východní hvězdná aliance nepřipravila neskutečně propracovaný padělek, nic jiného nedávalo smysl.

„Zbytek bojové skupiny potvrzuje příjem rozkazů, madam,“ oznámil po napjaté hodině a čtvrt Ellison.

„Vychází z *Área* kromě nouzového signálu něco dalšího?“ zeptala se Celesta.

„Negativní, madam,“ odpověděl Ellison.

„Nějaké změny u lodě?“

„Ne, madam,“ řekl Accari. „Stále pokračuje v pomalém neřízeném letu na stejné orbitě jako zbytky Si'anu.“

„No, kopneme tedy do vosího hnízda a uvidíme, co z něj vyletí,“ řekla Celesta, než se posadila. „Taktická, je *Ikarus* připravený se bránit?“

„Ano, madam,“ odpověděla Adlerová.

„Komunikační, pošlete *Áreovi* žádost o hlášení o stavu lodě,“ rozkázala Celesta. „Uvidíme, jestli nám někdo odpoví.“

„Posílám – sakra!“ vykřikl Ellison, když hlavní obrazovku zaplavil bílý záblesk.

„*Áres* právě explodoval!“ vykřikla Adlerová. „Síla exploze přesahuje rozsah našich senzorů. Musela být obrovská. Spouštím –“

„Příchozí zpráva, na všech kanálech!“ přerušil taktickou důstojnici Ellison. „Pouštím ji do reproduktorů můstku.“ Celesta ho ani nedokázala pokárat, že se jí nezeptal, jestli nechce zprávu poslat na kapitánskou stanicí. Popravdě řečeno, byla teď trochu v šoku.

„Vaše vměšování je nežádoucí. Toto je naše jediné varování,“ ozval se z reproduktorů syntetický hlas. „Sledujeme vás.“

„Zpráva se opakuje, ale nic dalšího nepřijímáme, madam,“ řekl otřeseně poručík Ellison.

„Nové kontakty!“ vykřikla Adlerová. „Čtyři blízké ozvy, několik vzdálených. Právě se objevily uvnitř systému.“

„Fágové?“ zeptala se Celesta.

„Negativní. Kontakty jsou poměrně velké, ale vypadá to, že jsou kovové.“

„Což vylučuje i Vruahny. Mohli by to být Terrané?“ zeptal se Barrett.

„Neodpovídají žádnému známému typu terranských lodí, pane,“ odpověděl Accari. „Počítačová analýza prvotních radarových kontaktů je neprůkazná. Nemyslím si, že by to byla nová flotila Asijské unie, pane.“

„Já také ne,“ souhlasila s ním Celesta. V hlavě procházela čísla. Vzhledem k času, kolik uplynulo od vyslání radarového pulzu a zachycení ozvy, se loď v systému objevily *před* výbuchem *Área*. Také se objevily mnohem blíže hvězdě, než by dokázala většina terranských plavidel. Tím zbývala jen jedna nepříjemná možnost.

„Komunikační! Vysílejte na všech frekvencích. Neznámé flotile... tady je kapitán Celesta Wrightová z terranské hvězdné loď *Ikarus*. Narušili jste naše hranice a vyhrožujete nám. Jaké jsou vaše záměry?“

„Posláno, madam.“

„Teď zbytku bojové skupiny pošlete kódovanou zprávu přes Linku. Chci, aby co nejrychleji letěli ke skokovému bodu, kterým jsme přiletěli, a po-

věděli prowleru, že rychlý ústup by prospěl i jim. Nikdo nevystřelí, dokud nebudeme mít potvrzené jejich úmysly.“

„Rozkaz, madam,“ řekl stísněným hlasem Ellison. „Na vaši zprávu zatím nikdo neodpověděl.“

„Taktická, zaměřte Shriky, po dvou na nejbližší čtyři cíle,“ rozkázala Celesta, když se podívala na taktickou mapu. „Kormidelníku, otočte nás! Zpáteční kurz a otočka ať je co nejostřejší. Navigátore! Aktualizujte zpáteční kurz ke skokovému bodu. Pokud se bude zdát, že by nás mohli odříznout, dejte mi vědět. Komunikační, opakujte ve smyčce mou zprávu, dokud na ni nějak nezareagují.“

Ozval se sbor potvrzení a pak následovalo několik heknutí a zasténání, když rychle se otáčející *Ikarus* všechny vystavil silnému přetížení. Když kormidelník zvýšil výkon hlavních trysek, aby je co nejrychleji otočil, Celesta si náhle přála, aby byl NPS aktivní a k dispozici, „Ostrá“ zatáčka byla při současné rychlosti v mezihvězdném měřítku stále několik set tisíc kilometrů dlouhá, ale až ji *Ikarus* dokončí, udrží si většinu své setrvačnosti.

„Madam, *Midlands* žádá potvrzení PS.“ Ellison odkazoval na pravidla střetu a Celestin příkaz o použití zbraní.

„Zopakujte, že *nevystřelí* jako první,“ řekla Celesta. „Navigátore, máte kurz kolem těch čtyř lodí, které jsou natočené ke skokovému bodu?“

„Ne, madam,“ odpověděl okamžitě loďmistr u navigační konzole. „Jsou příliš daleko a příliš rozptýlené. Nemáme žádný přístupový úhel, na kterém by nás nemohly snadno dohnat.“

„No dobře,“ řekla klidně Celesta. „Nastavte kurz ke skokovému bodu X-Ray.“

„Madam, ale skokový bod X-Ray je –“

„Jsem si plně vědoma současných letových omezení, loďmistře,“ utnula ho. „S ohledem na okolnosti mě víc zajímá úspěšný ústup než pravidla senátního podvýboru, který už neexistuje. Proved'te můj rozkaz!“

„Ano, madam!“ Loďmistr byl rudý jako rak. „Počítám kurz ke skokovému bodu X-Ray.“

„Kormidelníku, přejděte na nový kurz, plný tah,“ nařídila Celesta.

Skokový bod X-Ray se nacházel víceméně lehce za nimi, což jim poskytovalo možnost obletět hvězdu a zvýšit náskok před čtveřicí cizích lodí. Příliš dobře si uvědomovala, že pokud skrz ten skokový bod opravdu proletí, možná vyletí z louže pod okap, protože nikdo netušil, co se nacházelo za ním. Senátní podvýbor pro teritoriální expanzi po válce lety za Si'an přísně zakázal a zákaz se vztahoval i na průzkumné lety automatických sond.

„Motory přechází na plný tah,“ hlásil kormidelník, když *Ikarus* proletěl vrcholem prováděné otočky.

„Komunikační, vzkazte skupině, že odteď mají operovat autonomně,“ řekla Celesta. „Budeme příliš daleko, abychom mohli efektivně vydávat rozkazy. A zdůrazněte, že nikdo nevystřelí, pokud je k tomu nepřinutí. Operační, jaký je stav?“

„Čtyři nejbližší kontakty nás pronásledují,“ četl Accari z aktualizovaného seznamu před sebou. „Zatím téměř perfektně vyrovnávají naši rychlost. Zbýlých osm kontaktů se rozdělilo na čtyři dvojice, tři sledující zbývající lodě naší skupiny a čtvrtá míří k našemu vstupnímu bodu.“

„Další nepřítel, který toho zjevně ví hodně o nás, zatímco my o něm nevíme nic,“ zabručel Barrett.

Celesta to nekomentovala, ale musela se svým výkonným důstojníkem souhlasit. Plavidla musela patřit další mimozemské rase, která měla z nějakého důvodu velmi nízké mínění o lidech. Když teď *Ikarus* uháněl pryč od pronásledovatelů, mohla chvíli přemýšlet a objektivně analyzovat situaci.

Zmínili se o „varování“, ale teď je proháněli po systému. Celesta předpokládala, že jejich technologie budou trochu vyspělejší než ty, které má k dispozici ona, protože se dokázali objevit hluboko v hvězdné soustavě, zajistili a přivezli sem *Área* a pak torpédoborec odpálili v impozantní ukázce surové ničivé síly. Prvotní analýza z CIC naznačovala, že výbuch byl o řád silnější než kombinovaná síla všech hlavic na *Ikaru*.

Když čelila neznámému nepříteli s početní převahou a neznámou výzbrojí, stáhnout ocas mezi nohy a utéct bylo právě teď nejmoudřejší řešení, ale musela přejít i s něčím jiným a musela s tím přijít rychle. Doufala, že dostane odpověď na stále opakovanou zprávu, ale čím déle střet trval, tím se to zdálo nepravděpodobnější. Ať už je k varování motivovalo cokoliv, bavit se s nimi nechtěli.

„Podpurné fregaty skočily ze systému, madam,“ informoval ji o čtyři hodiny později Accari. „*Vought* nám ale vypadl z Linky. Čekám na zprávu z *Midlands*, jestli nevědí, co se s ním stalo. Podle poslední aktualizace je od skokového bodu stále dělilo dvaadvacet hodin.“

Celesta začala pěsti. *Vought* byl těžký útočný křižník, který měli ze služby vyřadit nejméně před šedesáti lety. Mohl stejně snadno ztratit energii jako být zničen

nepřítelem, označení cizinců, které teď Celesta považovala za víc než vhodné.

„Přímá zpráva z *Midlands*,“ oznámil Ellison. „*Vought* byl zničen něčím, co nazvali *energetické kopí*. Loď, která *Vought* zničila, pak zmizela.“

„Zmizela?“ Celesta se na svého komunikačního důstojníka zamračila, v ústech měla po zprávě o ztracené lodi sucho jako na poušti.

„Tak to stojí ve zprávě, madam,“ pokrčil Ellison bezradně rameny.

„*Všem plavidlům, tady je agent Uba na CIS prowlery*.“ Znamý hlas obešel komunikační systém a ozval se přímo z reproduktorů můstku. „*Nepřátelská plavidla se zjevně pokouší zajmout terranské loď. Nedovolte jim, aby se k vám přiblížila. Leighton byl zajat a nějak transportován ze systému, zatímco Vought byl kompletně zničen... Navrhuji veliteli bojové skupiny, abychom přerušili kontakt a utekli, dokud to jde. Prowler už je na cestě ze systému. CENTCOM musí být informován. Agent Uba konec*.“

„Komunikační, vyšlete rozkaz k nouzovému stažení,“ nařídila bez váhání Celesta. „Povolují nouzové krátké skoky... prostě jim řekněte, ať zmizí tak rychle, jak jen dokážou.“

„Kapitáne, naše čtyři stíny zrychlují,“ upozornila ji komandér-poručik Adlerová. „Při současném zrychlení nás doženou dřív, než dosáhneme skokového bodu X-Ray.“

Celesta se podívala na svůj displej, aby si informaci ověřila. „Kormidelníku, nulový tah,“ rozkázala. „Stočte nás na kurz jedna-osm-nula na nula, pouze výškové trysky.“

„Motory na nulový tah, rozkaz,“ potvrdil kormidel-

ník, když klapky stáhl úplně zpátky. „Stácím *Ikara* na kurz jedna-osm-nula na nula.“ Manuální změna kurzu *Ikara* otočí kolem osy Z, takže poletí stejným směrem, ale zádí napřed.

„Taktická, pokud budete tak laskavá, vypalte první salvu Shriků, až budou v optimálním dostřelu,“ řekla Celesta, které krví proudil starý známý bojový adrenalin.

„Všechny čtyři cíle jsem v optimálním dostřelu, madam,“ odpověděla Adlerová.

„Dobře, komandér-poručíku,“ přikývla Celesta. „Nastavte palebný vzor, dvacetisekundové prodlevy mezi raketami, maximální výkon.“

„Parametry nastaveny, madam.“

„Pal!“

„Rakety jedna až čtyři jsou na cestě,“ hlásila Adlerová. „Rakety pět a osm připraveny.“

„Komunikační, informujte ostatní lodě, že mohou používat zbraně dle libosti, ale prioritou zůstává ústup,“ řekla Celesta.

„Druhá salva na cestě!“ ozvala se znovu Adlerová.

„Potvrďte zaměření,“ nařídila Celesta.

„Zaměření potvrzeno,“ odpověděl Accari. „Všech osm Shriků úspěšně odpáleno a zaměřeno na cíle.“

„Kormidelníku, otočte *Ikara* do původní polohy, hlavní trysky na nouzové zrychlení,“ nařídila Celesta. „Navigátore, aktualizujte seznam přijatelných míst pro nouzový skok pro případ, že budeme muset zmizet hodně rychle.“

„Vyřazují bezpečnostní zámky,“ hlásil kormidelník. „Motory přechází na nouzový plný tah.“ Výmluvné rachocení paluby Celestě potvrdilo, že *Ikarus* se teď před pronásledovateli snaží udržet ze všech svých sil.

„První salva zasáhne cíle za... pět hodin a sedmáct minut,“ oznámila Adlerová a nastavila odpočet na hlavní obrazovce, aby se na něj Celesta už nemusela ptát. Ta na svou taktickou důstojnici souhlasně kývla, než svou pozornost obrátila zpět k aktualizacím přicházejícím přes Linku.

Jediné lodě, které se na obrazovce ukazovaly, byly *Ikarus* a *Midlands*. Netušila, jestli se prowler stále skrývá na periférii, ale s určitostí už ztratila dvě lodě, z nichž jednu nepřítel zjevně zajal. V porovnání s předchozími mimozemšťany, kteří se objevili na jejich prahu a prostě se snažili zabít co nejvíc lidí, to bylo úplně nové peklo.

„Zajímalo by mě, co v rozvědce řeknou na naše senzorové záznamy,“ poznamenal tiše Barrett. „Další mimozemšťané, kteří přišli do systému Si’an a dávají nám zabrat... a tentokrát jako bonus unášejí naše lodě.“

„Alespoň se tím vyřešila záhada, jak se sem *Ares* dostal.“ Celesta ztěžka polkla žluč, která se jí drala do krku při pomýšlení na všechny lodníky, které právě ztratila. Bylo to neomluvitelné. Vletěla jim přímo do pasti, byla si příliš jistá, že jde o nějaký bizarní trik Asijské unie. Kdyby se řídila protokoly, které pomáhala navrhovat, zůstala poblíž skokového bodu a vyslala do systému Jacobsonovy drony, možná by se vyhnula nejhoršímu selhání velícího důstojníka do konce Fágské války.

Určitě ji zbaví velení, ale to ji teď trápilo nejmíň. Měli nového nepřítele. Někoho, kdo může být horší než Fágové, a aby se vše ještě zkomplikovalo, jejich záměry byly mnohem tajemnější než prostá vyhlazovací taktika předchozích nájezdníků. Kam unesli *Leighton*? Byla posádka stále naživu? Mohla by je nějak vysto-

povat? Její myšlenky přerušilo překvapené vydechnutí taktické důstojnice.

„Dvě nepřátelská plavidla zrychlují a opouští formaci,“ hlásila Adlerová. „Shriky kompenzují, čas do střetu s předsunutými cíly jsou teď tři hodiny a klesá.“

Následující tři hodiny fascinovaně a s obavami sledovali, jak rychle se dvě nepřátelské lodě přibližují. Z ozev vysokoenergetického radaru poznala, že jsou plavidla hranatá a přibližně symetrická. Senzory nedokázaly určit, jakou metodu podsvětelného pohonu nepřítel používá, jen že jejich tepelná signatura je mírně menší než plazmové motory *Ikara*. Celesta zkontrolovala jejich rychlost a polohu a rychle provedla pár výpočtů.

„Kormidelníku, motory na nulový tah,“ rozkázala po krátkém zamyšlení. „Operační, vysuňte warpový pohon. Navigátore, připravte se na můj povel provést krátký skok.“

„Čekáme, jaké škody jim způsobí Shriky?“ zeptal se Barrett.

„Přesně tak,“ odvětila Celesta. „Musíme z téhle katastrofy odvést něco, co by CENTCOM mohl využít.“

Ikarus pokračoval v letu na svém kurzu, zatímco celý můstek napjatě sledoval přijímaná data, přestože si všichni uvědomovali, že jsou přinejmenším padesát minut stará. Za normálních okolností by to považovali za bezpečnou vzdálenost pro boj s Terrany i Fágy, ale nový nepřítel znamenal i nové neznámé možnosti. Skutečnost, že dokázali z hvězdného systému zmizet s celou cizí lodí, stačila, aby Celesta pochybovala, že pro ně pětadvacet světelných minut představuje skutečnou překážku.

„Shriky se brzy střetnou s nepřítelem,“ zaznělo poslední upozornění Adlerové. Protože Shriky byly chytré zbraně, který uměly sledovat cíl a po zaměření se mu přizpůsobovat, nebylo neobvyklé, že se předpokládaný čas zásahu posunul až o pět minut.

„Komunikační?“

„Stále žádám odpověď, madam,“ hlásil Ellison. Zněl unaveně a Celesta věděla, že není sám. První hlídka byla ve službě dvaatřicet hodin v kuse a nebude vystřídána, dokud neskočí ze systému. Kdyby je honila Alfa, tak hlídku vymění, ale s naprosto neznámým nepřítelem v patách si střídání životně důležitého personálu nemohla dovolit.

„Zpožděné cíle snižují rychlost a... ne, prudce zatácejí, madam. Vypadá to, že se snaží změnit kurz,“ hlásila Adlerová. „Zbylé dvě pokračují na stíhacím kurzu. Rakety letí v tichém módu, nemám od nich žádné aktualizace, ale očekávám, že senzory detonaci zaměří do deseti minut.“

„Navigátore, okamžitě proved'te nouzový skok do warpu!“ vyštěkla ostře Celesta.

„Rozkaz!“ opověděl překvapeně loďmistr u navigace. „Přebírám ovládání kormidla.“ Všichni cítili, že hlavní trysky přechází na plný výkon, když *Ikarus* lehce sklonil příď a pod úroveň ekliptiky přecházel na tranzitní rychlost. Celestě to připadalo jako pouhé minuty, než vibrace ustaly a ona si mohla na hlavní stavové obrazovce přecíst, že primární pohon je zajištěný.

„Dva nepřátelé se objevili *za námi!*“ vykřikla Adlerová. „Vzdálenost necelých sto tisíc kilometrů!“

„Vypalte ze zádě Hornety! Automatické zaměrování!“ nařídila Celesta. „Navigátore!“

„Připravte se na přechod do warpu!“ zavolal lod'mistr, když kvůli přednímu distorznímu prstenci potemněla hlavní obrazovka. Škubnutí, když torpédoborec zmizel ze systému, a o chvíli později mnohem výraznější otřes, když se znovu objevil dvě stě padesát světelných minut za hranicí systému Si'an.

„Hlášení!“

„Žádné škody, žádné ztráty, kapitáne,“ přečetl Accari z hlavní stavové obrazovky. „Strojovna žádá, abychom nepřecházely na tryskový let, dokud neproověří warpový pohon.“

„Povězte komandéru Grahamovi, že na to má devadesát minut, a pak budeme pokračovat v letu, ať bude připravený nebo ne,“ řekla Celesta.

„Ano, madam.“ Accari si nasadil sluchátka a začal mluvit do mikrofonu.

„Jak jste to věděla?“ vydechl Barrett.

„Šťastný odhad,“ odpověděla Celesta. „Ta dvě plavidla mohla buď opouštět systém, nebo zvětšovala odstup, aby mohla přesněji skončit k nám. A protože agent Uba hlásil, že se pokouší zajmout terranské lodě, a my se neprojevíli jako velká hrozba, vsadila jsem na druhé.“

„To bych šťastným odhadem nenazval, madam, ale každopádně jste nám zachránila zadky,“ Barrett mluvil tiše, skoro ho nebylo slyšet přes chaos vyvolaný kratším warpovým letem, než na jaký byl pohon *Ikara* navržen. Celesta dobře míněný kompliment ignorovala, stále jí bylo fyzicky špatně kvůli ztrátě nejméně dvou lodí pod jejím velením.

„Poslouchejte!“ zavolala hlasitě. „Ten časový limit neplatí jen pro strojovnu. Zkontrolujte svá oddělení, ať

je *Ikarus* připravený od přídě po zád'. Netušíme, jak výkonné má nepřítel senzory, takže odsud musíme odletět co nejrychleji.“

„Nemůžu uvěřit, že se to děje znovu,“ řekl Ellison, sluchátka nechal viset na krku.

Celesta otevřela ústa, aby ho pokárala, ale on to řekl jen sám pro sebe a upřímně řečeno, ona jeho pocity sdílela. Vypadalo to, že se po necelých deseti letech míru a uprostřed velké politické krize budou muset potýkat s novou mimozemskou hrozbou. Doufala, že prowler se svými mnohem citlivějšími senzory je už na cestě k New Sieře, aby se na záznam střetu mohli podívat v CENTCOMu.

„*Ikarus* provedl nouzový warpový skok ze systému.“
Senzorový operátor se na svém sedadle otočil. „Poslední loď ze skupiny je v bezpečí.“

„Ale všechny systém bezpečně neopustily,“ neodpusťtil si agent Uba, který přecházel po stísněném můstku CIS prowleru. Musel na kapitána prowleru vytáhnout svou hodnost a přes jeho protesty ho přinutil, aby ve stealth režimu zůstal na okraji systému Si'an. Malá loď se teď nacházela na orbitě nejvzdálenější planety, byla jen černou dírou ve vesmíru a její pasivní senzory nasávaly a katalogizovaly všechny emise a další detaily.

Nebylo to dobré. *Vought* byl snadno dohnán a pak vybuchl v jasném záblesku, když mu trup prorazil nějaký druh energetické zbraně. *Leighton* byl zneškodněn stejnou zbraní a pak zachycen mimozemskou lodí, aby obě plavidla vzápětí zmizela ze systému. A to vše podle Ubova názoru korunovala nebetyčná neschopnost staršího kapitána Celesty Wrightové, *hrdinky* války s Fágy.

Svou bojovou skupinu zavedla na jatka, ani na chvíli ji nenapadlo, že by se v tak nechvalně proslulé části vesmíru mohlo skrývat něco jiného než kanadský žert Asijské unie. A když se začalo střílet, zbylí kapitáni kvůli jejímu nedostatečnému velení zaváhali. Agent Uba byl jeden z těch, kdo ji považovali za jednoho z mála skutečných válečníků ve Flotile, za přesně ten typ kapitána, jakého by chtěl mít v situaci jako tahle. Její výkon během toho, co začal nazývat Čtvrtým debaklem u Si'anu, ho nutil pochybovat o všem, co o ní kdy slyšel.

„Máme tu i nějaké dobré zprávy,“ řekl kapitán.

„Sem s nimi, kapitáne Edgwine.“ Uba se otočil a přešel k sensorové obrazovce.

„Naše zbraně se zdají být dost účinné,“ řekl Edgwin. „*Ikarus* před nouzovým skokem vypálil osm Shriků a čtyři Hornety. Výsledkem jsou dvě zničené nepřátelské lodě a jedna, která se zdá být těžce poškozená.“

„Cože?!“ vydechl Uba. Nevěděl, že Wrightová střílela. „Ukažte mi to.“

„*Ikarus* je tady pronásledován čtyřmi nepřátelskými plavidly.“ Sensorový operátor ukázal na ikony na obrazovce. „Tady vidíte, jak se rozpadá jejich formace, myslíme si, že to je reakce na *Ikara*, který vypálil salvu Shriků.“

„Vidím,“ přikývl Uba.

„Pak dvě zadní přešla na zpětný kurz, zmizela a objevila se přímo za *Ikarem*,“ pokračoval sensorový operátor. „Kapitán Wrightová rychle vypálila čtyři Hornety a její loď skočila ze systému Si'an.“

„Což znamená, že Wrightová už zahájila nouzové skokové protokoly.“ Uba se narovnal. „Nějak přesně

věděla, na co se ty dvě lodě chystají, když přerušily pronásledování a začaly couvat.“

„Je to tak, pane,“ přikývl Edgwin. „Pak čtyři Shriky se stále aktivním zaměřováním zasáhly cíle tady a tady. Jeden byl zcela zničen a druhý je rozervaný na dva kusy. Shriky jsou penetrační rakety navržené pro ničení organických trupů Fágů, ale vypadá to, že jsou velmi účinné i proti kovovým slitinám.“

„Vypadá to tak,“ souhlasil Uba. „A Hornety, které Wrightová vypálila narychlo, svůj cíl našly taky?“

„Ano, pane,“ potvrdil senzorový operátor. „Musela je vypálit s automatickým zaměřováním a všechny čtyři šly po stejném cíli. Loď neřízeně pokračovala na původním kurzu, než ji zajistily zbývající dvě lodě a zmizely s ní pryč.“

„Technologicky tedy před námi mají náskok, ale jejich lodě toho moc nevydrží,“ shrnul to Uba, zatímco si ukazováčkem poklepával na spodní ret. „Vypadá to, že se v tomhle střetu něco naučily obě strany. Co zůstalo v systému?“

„Vraky dvou plavidel, které zničil *Ikarus*, vrak *Voughthu* a my,“ odpověděl Edgwin. „Jaké jsou další rozkazy?“

„Prozatím pokračujte v pozorování,“ řekl po chvíli Uba. „Nahrajeme data do jednoho z těch nových přímých komunikačních dronů a za hodinu ho pošleme přímo na New Sierru. Až si budeme absolutně jistí, že jsme tu sami, rozhodneme se, jestli prozkoumáme vraky našich nových přátel, nebo jestli odsud zmizíme dřív, než se vrátí nebo než se VHA dozví, co se tady stalo.“

„Ihned nechám připravit dron,“ řekl Edgwin. „Co podle vás byli zač?“

„Neodvažuji se ani hádat.“ Uba zavrtěl hlavou. „*Varovali* nás, at' se do něčeho nepleteme, ale to, že sem nejdřív kvůli nějakému melodramatickému přestavení přitáhli *Área*, vzbuzuje víc otázek než odpovědí.“

„Co s tímhle systémem všichni mají?“ zamumlal senzorový operátor.

Uba se otočil a bez dalších slov vyšel z můstku do krátké spojovací chodby. Wrightová dokázala dvě lodě zničit a třetí zmrzačit... možná by měl přehodnotit první dojem, který na něj její výkon udělal. Uba si uvědomoval, že toho o velení válečné lodě ví asi tolik, kolik toho Wrightová ví o práci tajného agenta, takže se na to možná díval ze špatného úhlu pohledu. Stejně na tom nezáleželo, protože hodnocení nejúspěšnějšího a nejvíce vyznamenaného kapitána flotily do jeho kompetence nespadlo. Od něj se jen čekalo, že shromáždí záplavu dat, která získal prowler, připojí shrnutí a pošle to CENTCOMu, kde analytici vyvodí své vlastní závěry.

V kostech však cítil, že tohle nebude izolovaný incident a že lidstvo pravděpodobně znovu čelí nepříteli, na kterého není připraveno. Možná měli kritici pravdu. Možná neměli právo roztahovat se tak daleko a politika neustálého průzkumu a expanze možná povede k jejich vyhynutí. Posledně náhodou našli Fágy a neporazili je, protože by nad nimi měli převahu, ale protože měli jen štěstí. Jaké jsou šance, že se jim „poštěstí“ i s novým vyzyvatelem, pokud bude opravdu tak hrozivý, jak se zatím zdálo?